

Službeni list

Europske unije

C 279



Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.

24. kolovoza 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 279/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 279/02 Predmet C-92/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Francuska Republika protiv Europskog parlamenta (Tužba za poništenje – Institucionalno pravo – Protokol o mjestu sjedišta institucija te određenih tijela, ureda, agencija i službi Europske unije – Europski parlament – Pojam „sjednica koja se odnosi na proračun” koja se održava u Strasbourgu (Francuska) – Članak 314. UFEU-a – Izvršavanje proračunske ovlasti tijekom dodatnog plenarnog zasjedanja u Bruxellesu (Belgija)) 2

2020/C 279/03 Predmet C-570/18 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. lipnja 2020. – HF protiv Europskog parlamenta (Žalba – Javna služba – Europski parlament – Ugovorno osoblje – Članci 12.a i 24. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije – Uznemirivanje – Zahtjev za pomoć – Pravo na saslušanje – Odluka o odbijanju zahtjeva za pomoć – Članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Opseg sudskog nadzora) 2

2020/C 279/04 Predmet C-729/18 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. lipnja 2020. – VTB Bank PAO, ranije VTB Bank OAO protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije (Žalba – Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini – Uvrštavanje i zadržavanje tužiteljeva imena na popisu subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja – Načelo proporcionalnosti – Pravo vlasništva – Pravo obavljanja gospodarske djelatnosti) 3

HR

Zbog zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti, neke informacije sadržane u ovoj objavi više ne mogu biti prikazane, pa je stoga objavljena njezina nova autentična verzija.

2020/C 279/05	Predmet C-730/18 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. lipnja 2020. – SC protiv Eulex Kosovo (Žalba – Arbitražna klauzula – Osoblje međunarodnih misija Europske unije – Interni natječaj – Neobnavljanje ugovora o radu – Akt odvojiv od ugovora)	4
2020/C 279/06	Predmet C-731/18 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) protiv Vijeća Europske unije i Europske komisije (Žalba – Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini – Uvrštavanje i zadržavanje tužiteljeva imena na popisu subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Zloupotreba ovlasti – Pravo vlasništva – Jednako postupanje)	4
2020/C 279/07	Spojeni predmeti C-762/18 i C-37/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione – Italija, Bugarska) – QH protiv Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV protiv Iccrea Banca SpA (C-37/19) (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika – Direktiva 2003/88/EZ – Članak 7. – Radnik kojemu je nezakonito otkazan ugovor o radu i koji je sudskom odlukom vraćen na rad – Uskrata prava na plaćeni godišnji odmor koji nije iskorišten za razdoblje od otkaza do vraćanja na rad – Nepostojanje prava na novčanu naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za isto razdoblje u slučaju naknadnog prestanka radnog odnosa)	5
2020/C 279/08	Predmet C-835/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Timișoara – Rumunjska) – SC Terracult SRL protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Ispravak računa – Pogrešno iskazan porez na računu – Povrat neosnovano plaćenog poreza – Sustav prijenosa porezne obveze PDV-a – Transakcije koje se odnose na porezno razdoblje u kojem je proveden porezni nadzor – Porezna neutralnost – Načelo djelotvornosti – Proporcionalnost)	6
2020/C 279/09	Predmet C-14/19 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Satelitski centar Europske unije protiv KF, Vijeća Europske unije (Žalba – Osoblje Satelitskog centra Europske unije (SATCEN) – Član ugovornog osoblja SATCEN-a – Pritužbe zbog uznemiravanja – Upravna istraga – Zahtjev za pomoć – Privremeno udaljavanje člana osoblja s radnog mjesta – Disciplinski postupak – Udaljavanje člana osoblja s radnog mjesta – Povjerenstvo za žalbe SATCEN-a – Dodjeljivanje isključive nadležnosti u sporovima osoblja SATCEN-a – Tužba za poništenje – Članak 263. prvi i peti stavak UFEU-a – Tužba za naknadu štete – Članak 268. UFEU-a – Nadležnost suda Unije – Dopuštenost – Akti koji se mogu pobijati – Ugovorna priroda spora – Članci 272. i 274. UFEU-a – Djelotvorna sudska zaštita – Članak 24. stavak 1. drugi podstavak posljednja rečenica UEU-a – Članak 275. prvi stavak UFEU-a – Načelo jednakog postupanja – Obveza obrazlaganja Općeg suda – Iskrivljavanje činjenica i dokaza – Prava obrane – Načelo dobre uprave)	7
2020/C 279/10	Predmet C-18/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – WM protiv Stadt Frankfurt am Main (Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Direktiva 2008/115/EZ – Zajednički standardi i postupci država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom – Uvjeti za zadržavanje – Članak 16. stavak 1. – Zadržavanje u redovnom zatvoru s ciljem udaljavanja – Državljanin treće zemlje koji predstavlja ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti)	7
2020/C 279/11	Predmet C-24/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad voor Vergunningsbetwistingen – Belgija) – A i dr. protiv Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2001/42/EZ – Procjena učinaka na okoliš – Građevinska dozvola u svrhu izgradnje i korištenja vjetroelektrana – Članak 2. točka (a) – Pojam, planovi i programi – Uvjeti za izdavanje dozvole utvrđeni dekretom i okružnicom – Članak 3. stavak 2. točka (a) – Nacionalni akti kojima se određuje okvir za buduće odobravanje projekata – Nepostojanje procjene učinaka na okoliš – Održavanje učinaka nacionalnih akata i dozvola izdanih na njihovoj osnovi nakon što je utvrđeno da ti akti nisu u skladu s pravom Unije – Uvjeti)	8

2020/C 279/12	Predmet C-116/19 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Gregor Schneider protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba – Javna služba – Privremeno osoblje – Unutarnji preustroj službi Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Preraspodjela – Pravna osnova – Članak 7. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije – Interes službe – Bitna izmjenjena zadaća – Kvalifikacije – Promjena – Premještaj – Zloupotroba ovlasti – Pravo na saslušanje – Obveza obrazlaganja – Pravo na pošteno suđenje – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)	9
2020/C 279/13	Predmet C-131/19 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Europska komisija protiv CX (Žalba – Javna služba – Stegovni postupak – Prava obrane – Pravo na saslušanje – Prilog IX. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 4. – Mogućnost za dužnosnika kojeg se ne može saslušati da pisanim putem uputi očitovanja ili da ga netko zastupa – Članak 22. – Saslušanje dužnosnika pred tijelom za imenovanje prije donošenja stegovne sankcije – Navodna nemogućnost dužnosnika da ga se sasluša ili da pisanim putem uputi očitovanja odnosno da ga netko zastupa – Ocjena liječničkih dokaza – Nepostojanje odgovora Općeg suda Europske unije na argumente istaknute u prvom stupnju)	10
2020/C 279/14	Predmet C-215/19: Presuda Suda (deseto vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenula Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Pružanje usluga – Članak 135. stavak 1. točka (l) – Izuzeće od PDV-a – Iznajmljivanje nepokretne imovine – Pojam ‚nepokretna imovina‘ – Isključenost – Članak 47. – Mjesto oporezivih transakcija – Pružanje usluga povezanih s nepokretnom imovinom – Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 – Članci 13.b i 31.a – Ormarići za uređaje – Usluge podatkovnog centra)	10
2020/C 279/15	Predmet C-231/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Blackrock Investment Management (UK) Limited protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Izuzeća – Članak 135. stavak 1. točka (g) – Izuzeća za transakcije upravljanja posebnim investicijskim fondovima – Jedinstvena isporuka koja se koristi za upravljanje posebnim investicijskim fondovima i drugim fondovima)	11
2020/C 279/16	Predmet C-380/19: Presuda Suda (šesto vijeće) od 25. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. protiv Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 2013/11/EU – Alternativno rješavanje sporova – Članak 13. stavci 1. i 2. – Obvezne informacije – Dostupnost informacija)	12
2020/C 279/17	Predmet C-477/19: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wien – Austrija) – IE protiv Magistrat der Stadt Wien (Zahtjev za prethodnu odluku – Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore – Direktiva 92/43/EEZ – Članak 12. stavak 1. – Sustav stroge zaštite životinjskih vrsta – Prilog IV. – Cricetus cricetus (europski hrčak) – Lokaliteti za razmnožavanje i odmor – Oštećivanje ili uništavanje – Napuštena staništa)	12
2020/C 279/18	Predmet C-684/19: Presuda Suda (deseto vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – mk advokaten GbR protiv MBK Rechtsanwälte GbR (Zahtjev za prethodnu odluku – Žigovi – Direktiva 2008/95/EZ – Članak 5. stavak 1. – Uporaba u trgovačkom prometu znaka istovjetnog ili sličnog žigu druge osobe za proizvode i usluge koji su istovjetni ili slični onima za koje je taj žig registriran – Opseg pojma ‚uporaba‘ – Oglas koji je stavljen na internetsku stranicu po narudžbi osobe koja posluje u trgovačkom prometu i koji je potom preuzet na drugim internetskim stranicama)	13

2020/C 279/19	Predmet C-36/20 PPU: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana – Španjolska) – postupak u vezi s osobom VL (Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Politika azila i imigracije – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Članak 6. – Pristup postupku – Podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu tijelu nadležnom u skladu s nacionalnim pravom za evidentiranje takvih zahtjeva – Podnošenje zahtjeva drugim tijelima koja mogu zaprimati takve zahtjeve, ali nisu nadležna u skladu s nacionalnim pravom za njihovo evidentiranje – Pojam „druga tijela” – Članak 26. – Zadržavanje – Standardi za prihvat osoba koje zahtijevaju međunarodnu zaštitu – Direktiva 2013/33/EU – Članak 8. – Zadržavanje podnositelja zahtjeva – Razlozi za zadržavanje – Odluka kojom je podnositelj zahtjeva zadržan zbog manjka smještaja u humanitarnom prihvatnom centru)	14
2020/C 279/20	Predmet C-319/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2019. uputio Sofijski gradski sad (Bugarska) – KPKONPI protiv ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologia i estetična medicina PRIMA DERM” OOD	14
2020/C 279/21	Predmet C-798/19 P: Žalba koju je 29. listopada 2019. podnio Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 5. rujna 2019. u predmetu T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël protiv Komisije i Vijeća Europe	16
2020/C 279/22	Predmet C-893/19 P: Žalba koju je 3. prosinca 2019. podnio Roxtec AB protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 24. rujna 2019. u predmetu T-261/18, Roxtec protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Wallmax	16
2020/C 279/23	Predmet C-80/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2020. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – Wilo Salmson France SAS protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	17
2020/C 279/24	Predmet C-81/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2020. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – SC Mitliv Exim SRL protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	18
2020/C 279/25	Predmet C-99/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. veljače 2020. uputila Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) – Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu	18
2020/C 279/26	Predmet C-116/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2020. uputila Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska) – SC Avio Lucos SRL protiv Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central	19
2020/C 279/27	Predmet C-145/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – DS protiv Porsche Inter Auto GmbH & Co KG und Volkswagen AG	20
2020/C 279/28	Predmet C-148/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2020. uputio Amtsgericht Köln (Njemačka) – AC protiv Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/29	Predmet C-149/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2020. uputio Amtsgericht Köln (Njemačka) – DF protiv Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/30	Predmet C-150/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2020. uputio Amtsgericht Köln (Njemačka) – BD protiv Deutsche Lufthansa AG	22
2020/C 279/31	Predmet C-152/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. ožujka 2020. uputio Tribunalul Mureș (Rumunjska) – DG, EH protiv SC Gruber Logistics SRL	23
2020/C 279/32	Predmet C-157/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) – FI protiv Eurowings GmbH	23
2020/C 279/33	Predmet C-177/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2020. uputio Győri Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Mađarska) – „Grossmania” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. protiv Vas Megyei Kormányhivatal	24

2020/C 279/34	Predmet C-178/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2020. uputio Fővárosi Törvényszék (ranije Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska)) – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft protiv Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	24
2020/C 279/35	Predmet C-189/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Laudamotion GmbH protiv Verein für Konsumenteninformation	25
2020/C 279/36	Predmet C-190/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – DocMorris NV protiv Apothekerkammer Nordrhein	26
2020/C 279/37	Predmet C-197/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2020. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – KAHL GmbH & Co KG protiv Hauptzollamt Hannover	26
2020/C 279/38	Predmet C-210/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. ožujka 2020. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Rad Service Srl Unipersonale i dr. protiv Del Debbio SpA i dr.	27
2020/C 279/39	Predmet C-215/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. svibnja 2020. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden (Njemačka) – JV protiv Savezne Republike Njemačke	27
2020/C 279/40	Predmet C-216/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2020. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – C.E. Roeper GmbH protiv Hauptzollamt Hamburg	29
2020/C 279/41	Predmet C-220/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. svibnja 2020. uputio Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Italija) – XX protiv OO	29
2020/C 279/42	Predmet C-222/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. svibnja 2020. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden (Njemačka) – OC protiv Savezne Republike Njemačke	30
2020/C 279/43	Predmet C-224/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2020. uputio Sø- og Handelsretten (Danska) – Merck Sharp & Dohme B.V., Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S i H. Lundbeck A/S protiv Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S, 2CARE4 ApS	31
2020/C 279/44	Predmet C-232/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. lipnja 2020. uputio Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Njemačka) – NP protiv Daimler AG	33
2020/C 279/45	Predmet C-248/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2020. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) – Skatteverket protiv Skellefteå Industrihus Aktieföretag	34
2020/C 279/46	Predmet C-252/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2020. uputio Amtsgerichts Hamburg (Njemačka) – CY protiv Eurowings GmbH	34
2020/C 279/47	Predmet C-255/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2020. uputila Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Italija) – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta protiv Punto Nautica Srl	35
2020/C 279/48	Predmet C-257/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2020. uputio Varhoven administrativen sad – „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD protiv Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija	36
2020/C 279/49	Predmet C-262/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2020. uputio Rajonen sad Lukovit (Bugarska) – VB protiv Glavne direkcije „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatrešnite raboti	37
2020/C 279/50	Predmet C-263/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2020. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – Airhelp Limited protiv Laudamotion GmbH	37
2020/C 279/51	Predmet C-270/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2020. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – AG i dr. protiv Austrian Airlines AG	38
2020/C 279/52	Predmet C-275/20: Tužba podnesena 23. lipnja 2020. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije	39

2020/C 279/53	Predmet C-287/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – EL i CP protiv Ryanair Designated Activity Company	39
Opći sud		
2020/C 279/54	Predmet T-330/20: Tužba podnesena 28. svibnja 2020. – ACMO i drugi protiv SRB-a	41
2020/C 279/55	Predmet T-338/20: Tužba podnesena 27. svibnja 2020. – KI protiv eu-LISA-e	42
2020/C 279/56	Predmet T-358/20: Tužba podnesena 11. lipnja 2020. – Net Technologies Finland protiv REA-e . . .	42
2020/C 279/57	Predmet T-377/20: Tužba podnesena 18. lipnja 2020. – KN protiv EGSO-a	43
2020/C 279/58	Predmet T-384/20: Tužba podnesena 16. lipnja 2020. – OC (*) protiv Komisije	44
2020/C 279/59	Predmet T-389/20: Tužba podnesena 23. lipnja 2020. – KO protiv Komisije	45
2020/C 279/60	Predmet T-390/20: Tužba podnesena 17. lipnja 2020. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije	45
2020/C 279/61	Predmet T-391/20: Tužba podnesena 17. lipnja 2020. – Stena Line Scandinavia protiv Komisije . . .	46
2020/C 279/62	Predmet T-393/20: Tužba podnesena 23. lipnja 2020. – Front Polisario protiv Vijeća	48
2020/C 279/63	Predmet T-397/20: Tužba podnesena 26. lipnja 2020. –Allergan Holdings France protiv EUIPO-a – Dermavita Company (JUVEDERM)	50
2020/C 279/64	Predmet T-403/20: Tužba podnesena 19. lipnja 2020. – Wuxi Suntech Power protiv Komisije	50
2020/C 279/65	Predmet T-408/20: Tužba podnesena 2. srpnja 2020. – KR protiv Komisije	52
2020/C 279/66	Predmet T-409/20: Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – KS protiv Frontex-a	52
2020/C 279/67	Predmet T-417/20: Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – Esteves Lopes Granja protiv EUIPO-a – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOW GIN)	53
2020/C 279/68	Predmet T-418/20: Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – GitLab protiv EUIPO-a – GitLab (GitLab) . .	54
2020/C 279/69	Predmet T-419/20: Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Deutsche Kreditbank protiv SRB-a	55
2020/C 279/70	Predmet T-424/20: Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Portigon protiv SRB-a	55
2020/C 279/71	Predmet T-426/20: Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Techniplan protiv Komisije	56
2020/C 279/72	Predmet T-427/20: Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Max Heinr.Sutor protiv SRB-a	57
2020/C 279/73	Predmet T-428/20: Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Deutsche Hypothekenbank protiv SRB-a . . .	58
2020/C 279/74	Predmet T-429/20: Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Sedus Stoll protiv EUIPO-a – Kappes (Sedus ergo+)	60
2020/C 279/75	Predmet T-430/20: Tužba podnesena 9. srpnja 2020. – KV protiv Komisije	60
2020/C 279/76	Predmet T-431/20: Tužba podnesena 9. srpnja 2020. – UniCredit Bank protiv SRB-a	61
2020/C 279/77	Predmet T-433/20: Tužba podnesena 6. srpnja 2020. – KY protiv Suda Europske unije	62
2020/C 279/78	Predmet T-436/20: Tužba podnesena 10. srpnja 2020. – Sedus Stoll protiv EUIPO-a – Kappes (Sedus ergo+)	63
2020/C 279/79	Predmet T-437/20: Tužba podnesena 13. srpnja 2020. – Ultrasun protiv EUIPO-a (ULTRASUN) . . .	63
2020/C 279/80	Predmet T-450/20: Tužba podnesena 15. srpnja 2020. – Tempora protiv Parlamenta	64

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2020/C 279/01)***Posljednja objava**

SL C 271, 17.8.2020.

Prethodne objave

SL C 262, 10.8.2020.

SL C 255, 3.8.2020.

SL C 247, 27.7.2020.

SL C 240, 20.7.2020.

SL C 230, 13.7.2020.

SL C 222, 6.7.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Francuska Republika protiv Europskog parlamenta**(Predmet C-92/18) ⁽¹⁾*****(Tužba za poništenje – Institucionalno pravo – Protokol o mjestu sjedišta institucija te određenih tijela, ureda, agencija i službi Europske unije – Europski parlament – Pojam „sjednica koja se odnosi na proračun” koja se održava u Strasbourgu (Francuska) – Članak 314. UFEU-a – Izvršavanje proračunske ovlasti tijekom dodatnog plenarnog zasjedanja u Bruxellesu (Belgija))***

(2020/C 279/02)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas i B. Fodda, a zatim E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly, J.-L. Carré, agenti)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: R. Crowe, U. Rösslein i S. Lucente, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnici: D. Holderer, C. Schiltz i T. Uri, a zatim C. Schiltz i T. Uri, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Francuskoj Republici nalaže se da, uz vlastite troškove, snosi i troškove Europskog parlamenta.
3. Veliko Vojvodstvo Luksemburg snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 44, 4. 2. 2019.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. lipnja 2020. – HF protiv Europskog parlamenta**(Predmet C-570/18 P) ⁽¹⁾*****(Žalba – Javna služba – Europski parlament – Ugovorno osoblje – Članci 12.a i 24. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije – Uznemirivanje – Zahtjev za pomoć – Pravo na saslušanje – Odluka o odbijanju zahtjeva za pomoć – Članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Opseg sudskog nadzora)***

(2020/C 279/03)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: HF (zastupnik: A. Tymen, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament (zastupnici: E. Taneva i T. Lazian, agenti)

Izreka

- 1) Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 29. lipnja 2018., HF/Parlament (T-218/17, EU:T:2018:393).
- 2) Poništava se odluka glavnog direktora za osoblje Europskog parlamenta, djelujućeg u svojstvu tijela nadležnog za sklapanje ugovora o radu te institucije, od 3. lipnja 2016. o odbijanju zahtjeva za pomoć koji je, u smislu članka 24. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, podnijela osoba HF.
- 3) U preostalom se dijelu tužba odbija.
- 4) Europskom parlamentu nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova nastalih osobi HF, koji su nastali kako u prvostupanjskom tako i u žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 455, 17. 12. 2018.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. lipnja 2020. – VTB Bank PAO, ranije VTB Bank OAO protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije

(Predmet C-729/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini – Uvrštavanje i zadržavanje tužiteljeva imena na popisu subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja – Načelo proporcionalnosti – Pravo vlasništva – Pravo obavljanja gospodarske djelatnosti)

(2020/C 279/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: VTB Bank PAO, ranije VTB Bank OAO (zastupnici: M. Lester, QC, J. Dawid, *barrister*, C. Claypoole, *solicitor*, i J. Ruiz Calzado, *abogado*)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M.-M. Joséphidès i M. J.-P. Hix, agenti), Europska komisija (zastupnici: J. Norris, A. Tizzano i L. Havas, a zatim J. Norris i L. Havas, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. VTB Bank PAO nalaže se da uz vlastite troškove snosi i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 93, 11. 3. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. lipnja 2020. – SC protiv Eulex Kosovo**(Predmet C-730/18 P) ⁽¹⁾****(Žalba – Arbitražna klauzula – Osoblje međunarodnih misija Europske unije – Interni natječaj – Neobnavljanje ugovora o radu – Akt odvojiv od ugovora)**

(2020/C 279/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: SC (zastupnici: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avvocatessa)

Druga stranka u postupku: Eulex Kosovo (zastupnik: E. Raoult, advocate)

Izreka

1. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 19. rujna 2018., SC/Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586).
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 112, 25. 3. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) protiv Vijeća Europske unije i Europske komisije**(Predmet C-731/18 P) ⁽¹⁾****(Žalba – Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini – Uvrštavanje i zadržavanje tužiteljeva imena na popisu subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Zloupotreba ovlasti – Pravo vlasništva – Jednako postupanje)**

(2020/C 279/06)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (zastupnici: J. Viñals Camallonga i J. Iriarte Ángel, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Florindo Gijón i P. Mahnič, agenti), Europska komisija (zastupnici: S. Pardo Quintillán, A. Tizzano i C. Zadra, a zatim S. Pardo Quintillán i M. J. Roberti di Sarsina, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) nalaže se da uz vlastite troškove snosi i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 65, 18. 2. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione – Italija, Bugarska) – QH protiv Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV protiv Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Spojeni predmeti C-762/18 i C-37/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika – Direktiva 2003/88/EZ – Članak 7. – Radnik kojemu je nezakonito otkazan ugovor o radu i koji je sudskom odlukom vraćen na rad – Uskrata prava na plaćeni godišnji odmor koji nije iskorišten za razdoblje od otkaza do vraćanja na rad – Nepostojanje prava na novčanu naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za isto razdoblje u slučaju naknadnog prestanka radnog odnosa)

(2020/C 279/07)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: QH (C-762/18), CV (C-37/19)

Tuženici: Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (c-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

Uz sudjelovanje: Prokuratura na Republika Bulgaria (C-762/18),

Izreka

1. Članak 7. stavak 1. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa na temelju koje radnik koji je nezakonito otpušten, a zatim u skladu s nacionalnim pravom, nakon poništenja njegova otkaza sudskom odlukom vraćen na rad, nema pravo na plaćeni godišnji odmor za razdoblje od dana otkaza do dana njegova vraćanja na rad zato što u tom razdoblju taj radnik nije stvarno radio za poslodavca.
2. Članak 7. stavak 2. Direktive 2003/88 treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa na temelju koje, u slučaju prekida radnog odnosa do kojeg je došlo nakon što je dotični radnik nezakonito otpušten, a zatim u skladu s nacionalnim pravom, nakon poništenja njegova otkaza sudskom odlukom vraćen na rad, taj radnik nema pravo na novčanu naknadu za neiskorišteni plaćeni godišnji odmor za razdoblje od dana nezakonitog otkaza do njegova vraćanja na rad.

(¹) SL C 54, 11. 2. 2019.
SL C 182, 27. 5. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Timișoara – Rumunjska) – SC Terracult SRL protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Predmet C-835/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Ispravak računa – Pogrešno iskazan porez na računu – Povrat neosnovano plaćenog poreza – Sustav prijenosa porezne obveze PDV-a – Transakcije koje se odnose na porezno razdoblje u kojem je proveden porezni nadzor – Porezna neutralnost – Načelo djelotvornosti – Proporcionalnost)

(2020/C 279/08)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Timișoara

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Terracult SRL

Tuženici: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Izreka

Odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2013/43/EU od 22. srpnja 2013., kao i načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis ili nacionalna upravna praksa koji ne dopuštaju poreznom obvezniku, koji je obavio transakcije za koje se kasnije pokazalo da su obuhvaćene sustavom prijenosa porezne obveze PDV-a, da ispravi račune koji se odnose na te transakcije i da se na njih pozove putem ispravka prethodne porezne prijave ili podnošenjem nove porezne prijave kojom se uzima u obzir tako provedeni ispravak radi povrata poreza koji je pogrešno iskazan na računu i koji je taj porezni obveznik platio jer je za razdoblje u kojem su navedene transakcije izvršene već proveden porezni nadzor nakon kojeg je porezno tijelo izdalo porezno rješenje koje je, s obzirom na to da ga navedeni porezni obveznik nije osporavao, postalo konačno.

⁽¹⁾ SL C 131, 8. 4. 2019.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Satelitski centar Europske unije protiv KF, Vijeća Europske unije

(Predmet C-14/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Osoblje Satelitskog centra Europske unije (SATCEN) – Član ugovornog osoblja SATCEN-a – Pritužbe zbog uznemiravanja – Upravna istraga – Zahtjev za pomoć – Privremeno udaljavanje člana osoblja s radnog mjesta – Disciplinski postupak – Udaljavanje člana osoblja s radnog mjesta – Povjerenstvo za žalbe SATCEN-a – Dodjeljivanje isključive nadležnosti u sporovima osoblja SATCEN-a – Tužba za poništenje – Članak 263. prvi i peti stavak UFEU-a – Tužba za naknadu štete – Članak 268. UFEU-a – Nadležnost suda Unije – Dopuštenost – Akti koji se mogu pobijati – Ugovorna priroda spora – Članci 272. i 274. UFEU-a – Djelotvorna sudska zaštita – Članak 24. stavak 1. drugi podstavak posljednja rečenica UFEU-a – Članak 275. prvi stavak UFEU-a – Načelo jednakog postupanja – Obveza obrazlaganja Općeg suda – Iskrivljavanje činjenica i dokaza – Prava obrane – Načelo dobre uprave)

(2020/C 279/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Satelitski centar Europske unije (zastupnik: A. Guillerme, odvjetnica)

Druge stranke u postupku: KF (zastupnici: N. Macaulay, barrister, i A. Kunst, Rechtsanwältin), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i A. Vitro, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Satelitskom centru Europske unije (SATCEN) nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova osobe KF.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – WM protiv Stadt Frankfurt am Main

(Predmet C-18/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Direktiva 2008/115/EZ – Zajednički standardi i postupci država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom – Uvjeti za zadržavanje – Članak 16. stavak 1. – Zadržavanje u redovnom zatvoru s ciljem udaljavanja – Državljanin treće zemlje koji predstavlja ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti)

(2020/C 279/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WM

Tuženik: Stadt Frankfurt am Main

Izreka

Članak 16. stavak 1. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se dopušta zadržavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u redovnom zatvoru s ciljem udaljavanja, odvojeno od redovnih zatvorenika, zbog toga što predstavlja stvarnu, trenutačnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju koja ugrožava temeljni interes društva odnosno unutarnju ili vanjsku sigurnost dotične države članice.

(¹) SL C 112, 25. 3. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad voor Vergunningsbetwistingen – Belgija) – A i dr. protiv Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Predmet C-24/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2001/42/EZ – Procjena učinaka na okoliš – Građevinska dozvola u svrhu izgradnje i korištenja vjetroelektrana – Članak 2. točka (a) – Pojam, planovi i programi – Uvjeti za izdavanje dozvole utvrđeni dekretom i okružnicom – Članak 3. stavak 2. točka (a) – Nacionalni akti kojima se određuje okvir za buduće odobravanje projekata – Nepostojanje procjene učinaka na okoliš – Održavanje učinaka nacionalnih akata i dozvola izdanih na njihovoj osnovi nakon što je utvrđeno da ti akti nisu u skladu s pravom Unije – Uvjeti)

(2020/C 279/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: A, B, C, D, E

Tuženik: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

uz sudjelovanje: Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen VZW

Izreka

1. Članak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da su dekret i okružnica koje je donijela vlada savezne jedinice države članice i koji sadržavaju različite odredbe u pogledu izgradnje i korištenja vjetroelektrana obuhvaćeni pojmom „planovi i programi”.

2. Članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42 treba tumačiti na način da dekret i okružnica koji sadržavaju različite odredbe o izgradnji i korištenju vjetroelektrana, među kojima su mjere o treperenju sjene, sigurnosti i standardima buke, čine planove i programe koji podliježu procjeni učinaka na okoliš na temelju te odredbe.
3. Ako je prije donošenja dekreta ili okružnice na kojima se temelji dozvola za izgradnju i korištenje vjetroelektrana koja se pobija pred nacionalnim sudom trebalo provesti procjenu učinaka na okoliš u smislu Direktive 2001/42 – što dovodi do toga da ti akti i ta dozvola ne bi bili u skladu s pravom Unije – taj sud može održati učinke navedenih akata i dozvole samo ako mu to dopušta nacionalno pravo u okviru spora koji je pred njim pokrenut i pod pretpostavkom da bi poništenje navedene dozvole moglo imati značajne posljedice za opskrbu električnom energijom na području cijele predmetne države članice, i to samo u vremenu koje je nužno potrebno za ispravljanje te nezakonitosti. Na sudu koji je uputio zahtjev je da, prema potrebi, provede tu ocjenu u glavnom postupku.

(¹) SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Gregor Schneider protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-116/19 P) (¹)

(Žalba – Javna služba – Privremeno osoblje – Unutarnji preustroj službi Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Preraspodjela – Pravna osnova – Članak 7. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije – Interes službe – Bitna izmjena zadaća – Kvalifikacije – Promjena – Premještaj – Zloupotreba ovlasti – Pravo na saslušanje – Obveza obrazlaganja – Pravo na pošteno suđenje – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)

(2020/C 279/12)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Gregor Schneider (zastupnik: H. Tettenborn, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: A. Lukošiuūtė, agent, B. Wägenbaur, *Rechtsanwalt*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Gregoru Schneideru nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 213, 24. 6. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. lipnja 2020. – Europska komisija protiv CX**(Predmet C-131/19 P) ⁽¹⁾**

(Žalba – Javna služba – Stegovni postupak – Prava obrane – Pravo na saslušanje – Prilog IX. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 4. – Mogućnost za dužnosnika kojeg se ne može saslušati da pisanim putem uputi očitovanja ili da ga netko zastupa – Članak 22. – Saslušanje dužnosnika pred tijelom za imenovanje prije donošenja stegovne sankcije – Navodna nemogućnost dužnosnika da ga se sasluša ili da pisanim putem uputi očitovanja odnosno da ga netko zastupa – Ocjena liječničkih dokaza – Nepostojanje odgovora Općeg suda Europske unije na argumente istaknute u prvom stupnju)

(2020/C 279/13)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid, T. S. Bohr i C. Ehrbar, agenti)

Druga stranka u postupku: CX (zastupnik: É. Boigelot, odvjetnik)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 13. prosinca 2018., CX/Komisija (T-743/16 RENV, neobjavljena, EU:T:2018:937).
2. Predmet se vraća na odlučivanje Općem sudu Europske unije.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 182, 27. 5. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenula Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö**(Predmet C-215/19) ⁽¹⁾**

(Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Pružanje usluga – Članak 135. stavak 1. točka (l) – Izuzeće od PDV-a – Iznajmljivanje nepokretne imovine – Pojam „nepokretna imovina” – Isključenost – Članak 47. – Mjesto oporezivih transakcija – Pružanje usluga povezanih s nepokretnom imovinom – Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 – Članci 13.b i 31.a – Ormarići za uređaje – Usluge podatkovnog centra)

(2020/C 279/14)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Uz prisustvo: A Oy

Izreka

1. Članak 135. stavak 1. točku (l) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2008/8/EZ od 12. veljače 2008. treba tumačiti na način da usluge podatkovnog centra u okviru kojih pružatelj tih usluga stavlja na raspolaganje svojim klijentima, kako bi u njih smjestili svoje poslužitelje, ormariće za uređaje i isporučuje im robu i pruža pomoćne usluge, kao što su električna energija i različite usluge namijenjene tomu da se osigura korištenje tih poslužitelja u optimalnim uvjetima, ne predstavljaju usluge iznajmljivanja nepokretne imovine obuhvaćene izuzećem od poreza na dodanu vrijednost koje je predviđeno tom odredbom, s obzirom na to da, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, s jedne strane, taj pružatelj usluga ne stavlja pasivno na raspolaganje površinu ili mjesto svojim klijentima jamčeći im pravo da ih zauzimaju kao da su njihovi vlasnici i da, s druge strane, ormarići za uređaje nisu sastavni dio zgrade u kojoj su smješteni i da, također, nisu trajno u nju ugrađeni.
2. Članak 47. Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2008/8, i članak 31.a Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 1042/2013 od 7. listopada 2013. treba tumačiti na način da usluge podatkovnog centra u okviru kojih pružatelj tih usluga svojim klijentima stavlja na raspolaganje, kako bi u njih smjestili svoje poslužitelje, ormariće za uređaje i isporučuje im robu i pruža pomoćne usluge, kao što su električna energija i različite usluge namijenjene tomu da se osigura korištenje tih poslužitelja u optimalnim uvjetima, ne predstavljaju usluge povezane s nepokretnom imovinom, u smislu tih odredbi, ako ti klijenti nemaju, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, pravo na isključivu uporabu dijela zgrade u kojem su smješteni ormarići za uređaje.

(¹) SL C 164, 13. 5. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Blackrock Investment Management (UK) Limited protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Predmet C-231/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Izuzeća – Članak 135. stavak 1. točka (g) – Izuzeća za transakcije upravljanja posebnim investicijskim fondovima – Jedinstvena isporuka koja se koristi za upravljanje posebnim investicijskim fondovima i drugim fondovima)

(2020/C 279/15)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Izreka

Članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da jedinstvena isporuka usluga upravljanja koju pruža informatička platforma, koja pripada trećem pružatelju usluga, u korist društva za upravljanje fondovima koje istodobno uključuje posebne investicijske fondove i druge fondove ne potpada pod izuzeće predviđeno tom odredbom.

(¹) SL C 172, 20. 5. 2019.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 25. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. protiv Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Predmet C-380/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 2013/11/EU – Alternativno rješavanje sporova – Članak 13. stavci 1. i 2. – Obvezne informacije – Dostupnost informacija)

(2020/C 279/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Tuženik: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Izreka

Članak 13. stavke 1. i 2. Direktive 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Direktiva o ARPS-u) treba tumačiti na način da je trgovac, koji na svojoj internetskoj stranici nudi pristup općim uvjetima o prodaji ili ugovora o uslugama, ali koji ne sklapa ugovore s potrošačima putem te stranice, dužan u te opće uvjete uključiti informacije o subjektu ili subjektima za alternativno rješavanje sporova kojima je taj trgovac obuhvaćen kad se potonji obvezao obratiti ili je dužan obratiti se tom subjektu ili tim subjektima radi rješavanja potrošačkih sporova. U tom pogledu nije dovoljno da navedeni trgovac te informacije prikaže u drugim dokumentima dostupnima na navedenoj stranici ili na drugim karticama te stranice ili pak da navedene informacije pruži potrošaču pri sklapanju ugovora koji podliježe navedenim općim uvjetima putem dokumenta koji je od njih odvojen.

⁽¹⁾ SL C 288, 26. 8. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wien – Austrija) – IE protiv Magistrat der Stadt Wien

(Predmet C-477/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore – Direktiva 92/43/EEZ – Članak 12. stavak 1. – Sustav stroge zaštite životinjskih vrsta – Prilog IV. – Cricetus cricetus (europski hrčak) – Lokaliteti za razmnožavanje i odmor – Oštećivanje ili uništavanje – Napuštena staništa)

(2020/C 279/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IE

Tuženik: Magistrat der Stadt Wien

Izreka

Članak 12. stavak 1. točku (d) Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore treba tumačiti na način da pojam „lokaliteti za odmor” iz te odredbe obuhvaća i lokalitete za odmor koje više ne nastanjuje neka od zaštićenih životinjskih vrsta iz Priloga IV. točke (a) te direktive, kao što je to *Cricetus cricetus* (europski hrčak), ako postoji dovoljno velika vjerojatnost da će se navedena vrsta vratiti na te lokalitete za odmor, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 328, 30. 9. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – mk advokaten GbR protiv MBK Rechtsanwälte GbR

(Predmet C-684/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Žigovi – Direktiva 2008/95/EZ – Članak 5. stavak 1. – Uporaba u trgovačkom prometu znaka istovjetnog ili sličnog žigu druge osobe za proizvode i usluge koji su istovjetni ili slični onima za koje je taj žig registriran – Opseg pojma ‚uporaba’ – Oglas koji je stavljen na internetsku stranicu po narudžbi osobe koja posluje u trgovačkom prometu i koji je potom preuzet na drugim internetskim stranicama)

(2020/C 279/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: mk advokaten GbR

Tuženik: MBK Rechtsanwälte GbR

Izreka

Članak 5. stavak 1. Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da osoba koja posluje u trgovačkom prometu i koja je naložila stavljanje na internetsku stranicu oglasa kojim se povređuje žig druge osobe ne rabi znak istovjetan tom žigu kada operateri drugih internetskih stranica preuzimaju taj oglas i stavljaju ga, na vlastitu inicijativu i u svoje ime, na te druge stranice.

(¹) SL C 413, 9. 12. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana – Španjolska) – postupak u vezi s osobom VL

(Predmet C-36/20 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Politika azila i imigracije – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Članak 6. – Pristup postupku – Podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu tijelu nadležnom u skladu s nacionalnim pravom za evidentiranje takvih zahtjeva – Podnošenje zahtjeva drugim tijelima koja mogu zaprimati takve zahtjeve, ali nisu nadležna u skladu s nacionalnim pravom za njihovo evidentiranje – Pojam „druga tijela” – Članak 26. – Zadržavanje – Standardi za prihvrat osoba koje zahtijevaju međunarodnu zaštitu – Direktiva 2013/33/EU – Članak 8. – Zadržavanje podnositelja zahtjeva – Razlozi za zadržavanje – Odluka kojom je podnositelj zahtjeva zadržan zbog manjka smještaja u humanitarnom prihvatnom centru)

(2020/C 279/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana

Stranka glavnog postupka

VL

uz sudjelovanje: Ministerio Fiscal

Izreka

1. Članak 6. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite treba tumačiti na način da se istražni sudac ili sutkinja pred kojim se vodi postupak radi odlučivanja o zadržavanju državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u državi radi njegova prisilnog udaljenja ili vraćanja smatra jednim od „drugih tijela” iz te odredbe, koja mogu zaprimati zahtjeve za međunarodnu zaštitu ali nisu nadležna na temelju nacionalnog prava za njihovo evidentiranje.
2. Članak 6. stavak 1. drugi i treći podstavak Direktive 2013/32 treba tumačiti na način da istražni sudac ili sutkinja mora, u svojstvu „drugog tijela” u smislu te odredbe, s jedne strane, obavijestiti državljane trećih zemalja koji nezakonito borave u državi o načinima podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu i, s druge strane, u slučaju kada je državljanin izrazio svoju namjeru da podnese takav zahtjev, proslijediti spis tijelu nadležnom za evidentiranje navedenog zahtjeva kako bi taj državljanin mogao koristiti materijalne uvjete prihvata i zdravstvene skrbi predviđene člankom 17. Direktive 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.
3. Članak 26. Direktive 2013/32 i članak 8. Direktive 2013/33 treba tumačiti na način da se državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi u državi koji je izrazio svoju volju da zatraži međunarodnu zaštitu pred „drugim tijelom” u smislu članka 6. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2013/32 može zadržati samo zbog razloga predviđenih člankom 8. stavkom 3. Direktive 2013/33.

⁽¹⁾ SL C 137, 27. 4. 2020.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2019. uputio Sofijski gradski sad (Bugarska) – KPKONPI protiv ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologija i estetična medicina PRIMA DERM” OOD

(Predmet C-319/19)

(2020/C 279/20)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski gradski sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Komisija za protivodještvo na korupciata i otnemane na nezakonno pridobito imuštstvo (KPKONPI)

Tuženici: ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologia i estetična medicina PRIMA DERM” OOD

Prethodna pitanja

1. Je li oduzimanje nezakonito stečene imovine kaznena mjera u smislu Direktive br. 2014/42/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji ili građanskopravna mjera ako:
 - A) cilj oduzimanje imovine, koji je utvrđen nacionalnim zakonom, jest generalna prevencija, to jest onemogućivanje nezakonitog stjecanja imovine i raspolaganja njome, a da počinjenje kaznenog djela ili druge povrede i izravna ili neizravna veza između povrede i stečene imovine nije uvjet za oduzimanje;
 - B) ne prijeti oduzimanje jednog jedinog dijela imovine, nego (I.) cjelokupne imovine provjeravane osobe, (II.) imovinskih prava trećih (fizičkih i pravnih) osoba koje je provjeravana osoba stekla uz naknadu ili besplatno i (III.) imovinskih prava ugovornih partnera provjeravane osobe i trećih strana;
 - C) jedini uvjet za oduzimanje jest uvođenje neoborive pretpostavke nezakonitosti cjelokupne imovine čije se zakonito podrijetlo nije utvrdilo (a da se prethodno nije utvrdila definicija pojma „zakonito/nezakonito podrijetlo”);
 - D) se u nedostatku dokaza o podrijetlu imovine koju je stekla osoba protiv koje se vodila istraga iznova, s retroaktivnim učinkom od deset godina, uređuje zakonitost stečene imovine u pogledu svih zainteresiranih osoba (provjeravana osoba, treće osobe i njihovi prijašnji ugovorni partneri), pri čemu u trenutku stjecanja konkretnih imovinskih prava nije postojala zakonska obveza da se pruži takav dokaz?
2. Treba li minimalne standarde sadržane u članku 8. Direktive 2014/42/EU u pogledu zajamčenih prava vlasnika i trećih strana tumačiti na način da se njima dopušta nacionalno pravo i nacionalna sudska praksa kojima se predviđa oduzimanje bez udovoljavanja zahtjevima propisanim člancima 4., 5. i 6. Direktive ako je kazneni postupak protiv odgovarajuće osobe zbog nepostojanja kaznenog djela obustavljen (uz odobrenje suda) ili je osoba oslobođena?
3. Konkretno, treba li članak 8. Direktive 2014/42/EU tumačiti na način da se jamstva sadržana u ovoj odredbi u pogledu prava osuđene osobe čija imovina podliježe oduzimanju također trebaju primijeniti na postupak poput predmetnog koji se vodi istodobno s kaznenim postupku i neovisno o njemu?
4. Treba li pretpostavku nedužnosti utvrđenu u članku 48. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jamstvo prava obrane i načelo djelotvornosti utvrđena u članku 48. stavku 2. Povelje tumačiti na način da se njima dopušta nacionalno uređenje, poput onog u glavnom postupku, kojim se:
 - uvodi pretpostavka kriminalne prirode imovine neutvrđenog ili nedokazanog podrijetla (članak 1. stavak 2. Zakona za otnemane v polza na daržavata na nezakonno pridobito imuštstvo (Zakon o oduzimanju nezakonito stečene imovine (stavljen izvan snage), u daljnjem tekstu: ZONSI));
 - uvodi pretpostavka osnovane sumnje da je imovina stečena nezakonito (članak 2. stavak 2. ZONSI-ja, stavljen izvan snage);
 - teret dokaza o podrijetlu imovine i sredstava za njezino stjecanje ne prebacuje isključivo na provjeravanu osobu, nego i na treće osobe, koje moraju dokazati ne podrijetlo svoje imovine, nego imovine svojih pravnih prethodnika, čak i u slučaju besplatnog stjecanja;
 - „nerazmjernost imovine” uvodi kao jedini i odlučujući dokaz o postojanju nezakonito stečene imovine;
 - teret dokazivanja prebacuje na sve strane, a ne isključivo na osuđenika, i to čak prije osude odnosno neovisno o njoj;

- dopušta primjena metodologije za provođenje pravne i ekonomske istrage i analize, kojima se utvrđuje sumnja u nezakonitu prirodu odgovarajuće imovine i njezina vrijednost, pri čemu je sumnja obvezujuća za sud, a da nije proveo potpuni sudski nadzor nad sadržajem i primjenom te metodologije?
5. Treba li članak 5. stavak 1. Direktive br. 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji tumačiti na način da se njime dopušta da se nacionalnim zakonom osnovana sumnja (s obzirom na okolnosti utvrđene u postupku koje je ocijenio sud) da je imovina stečena kaznenim djelom zamijeni sumnjom (pretpostavkom) u pogledu zakonitosti podrijetla porasta imovine većeg od vrijednosti navedene u zakonu (na primjer, 75 000 EUR u deset godina)?
6. Treba li pravo vlasništva utvrđeno u članku 17. Povelje o temeljnim pravima Europske unije kao opće načelo prava Unije tumačiti na način da se njime dopušta nacionalno uređenje, poput onog u glavnom postupku, kojim se:
- uvodi neoboriva pretpostavka o sadržaju i veličini nezakonito stečene imovine (članak 63. stavak 2. ZONSI-ja, stavljen izvan snage);
- uvodi neoboriva pretpostavka ništavosti pravnih poslova o stjecanju i raspolaganju (članak 65. ZONSI-ja, stavljen izvan snage) ili
- postupkom propisanim u članku 76. stavku 1. ZONSI-ja (stavljen izvan snage) ograničavaju prava trećih strana koje imaju ili tvrde da prava u pogledu imovine koja podliježe oduzimanju da budu obaviješteni o predmetu?
7. Imaju li odredbe članka 6. stavka 2. i članka 8. stavaka 1. do 10. Direktive 2014/42/EU izravan učinak jer pružaju jamstva i zaštitne mjere za osobe protiv koji se provodi oduzimanje ili treće strane u dobroj vjeri?

(¹) SL 2014., L 127, str. 39.

Žalba koju je 29. listopada 2019. podnio Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 5. rujna 2019. u predmetu T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël protiv Komisije i Vijeća Europe

(Predmet C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (zastupnik: R. Paternel, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Vijeće Europe

Sud (sedmo vijeće) je rješenjem od 27. svibnja 2020. odbacio žalbu kao očito nedopuštenu.

Žalba koju je 3. prosinca 2019. podnio Roxtec AB protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 24. rujna 2019. u predmetu T-261/18, Roxtec protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Wallmax

(Predmet C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Roxtec AB (zastupnici: T.Lampel, Rechtsanwalt, K.Wagner, Rechtsanwältin, J. Olsson, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Wallmax Srl

Rješenjem od 12. ožujka 2020., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je odlučio ne dopustiti žalbu, te je naložio žalitelju da snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2020. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – Wilo Salmson France SAS protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Predmet C-80/20)

(2020/C 279/23)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke

Tužitelj: Wilo Salmson France SAS

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Prethodna pitanja

1. U pogledu tumačenja **članka 167. u vezi s člankom 178. Direktive 2006/112/EZ** ⁽¹⁾: imajući u vidu način na koji funkcionira sustav PDV-a, postoji li razlika između trenutka u kojem nastaje i trenutka u kojem se ostvaruje pravo na odbitak?

U tu je svrhu potrebno pojasniti može li se pravo na odbitak PDV-a ostvariti ako ne postoji (valjani) fiskalni račun izdan za kupnju robe.

2. U pogledu **tumačenja tih istih odredbi u vezi s odredbama članka 14. stavka 1. točke (a) prve rečenice Direktive 2008/9/EZ** ⁽²⁾: koja je mjerodavna postupovna norma za ocjenu zakonitosti ostvarivanja prava na povrat PDV-a?

U tu je svrhu potrebno pojasniti može li se podnijeti zahtjev za povrat PDV-a u odnosu na koji je nastala obveza plaćanja prije „razdoblja za povrat”, ali je račun izdan tijekom razdoblja za povrat.

3. U pogledu **tumačenja istih odredbi članka 14. stavka 1. točke (a) prve rečenice Direktive 2008/9/EZ u vezi s člankom 167. i člankom 178. Direktive 2006/112/EZ**: koji su učinci poništenja i izdavanja novih računa za kupnju robe prije „razdoblja za povrat”, na ostvarivanje prava na povrat PDV-a za tu kupnju?

U tu je svrhu potrebno pojasniti treba li se u slučaju da dobavljač poništi prvotne račune izdane za kupnju robe i naknadno izda nove račune, ostvarivanje prava primatelja da zatraži povrat PDV-a povezanog sa stjecanjem odnositi na datum izdavanja novih računa. To se odnosi na situaciju u kojoj poništenje prvotnih računa i izdavanje novih računa nisu obuhvaćeni područjem nadzora primatelja, nego isključivo u diskrecijskoj ovlasti dobavljača.

4. Može li se u situaciji u kojoj je točan račun izdan tijekom razdoblja u kojem se traži povrat, povrat PDV-a koji se odobrava u skladu s Direktivom [2008/9/EZ] nacionalnim zakonodavstvom uvjetovati nastankom obveze plaćanja?

- (¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)
- (²) Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici (SL 2008., L 44, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 275.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2020. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – SC Mitliv Exim SRL protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Predmet C-81/20)

(2020/C 279/24)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke

Tužitelj: SC Mitliv Exim SRL

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Prethodna pitanja

1. Protive li se odredbama članka 2. i članka 273. Direktive Vijeća 2006/112 od 28. studenoga 20[0]6. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (¹), članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravila i članka 325. UFEU-a, u okolnostima iz glavnog postupka, nacionalni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se dopušta donošenje/provođenje mjera sankcija protiv poreznog obveznika koji je pravna osoba, kako u upravnom tako i u kaznenom postupku, uzimajući u obzir da su to postupci koji se protiv njega vode istodobno za iste materijalne radnje utaje poreza, u situaciji u kojoj se može smatrati da je sankcija u upravnom postupku također kaznenopravne prirode, u skladu s kriterijima koje je odredio Sud Europske unije u svojoj sudskoj praksi, te u kojoj su mjeri svi ti elementi prekomjerni u odnosu na poreznog obveznika o kojem je riječ?
2. S obzirom na odgovor na prvo pitanje, treba li pravo Europske unije tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se državi dopušta da posredstvom vlastitih poreznih tijela za ista materijalna djela porezne utaje u okviru upravnog postupka ne uzme u obzir iznos koji je već plaćen za štetu nastalu počinjenjem kaznenog djela te koji istodobno predstavlja i iznos koji pokriva poreznu štetu, na način da taj iznos postane nedostupan na određeno razdoblje kako bi se potom na teret poreznog obveznika u okviru upravnog postupka mogle utvrditi i sporedne porezne obveze za dug koji je već plaćen?

(¹) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. veljače 2020. uputila Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) – Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Predmet C-99/20)

(2020/C 279/25)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke

Žalitelj: Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing

Druge stranke u postupku: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vănilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

Prethodno pitanje

Treba li kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi Vijeća br. 2658/87 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se roba pod generičkim nazivom „dijelovi kompleta šipki za zavjese, odnosno gotove cijevi (premazane, prevučene niklom, kromirane)”, koja je predmet ovog spora, razvrstava u podbroj 8302 41 90 ili u podbroj 7306 30 77 te nomenklature?

⁽¹⁾ Uredba (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2020. uputila Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska) – SC Avio Lucos SRL protiv Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Predmet C-116/20)

(2020/C 279/26)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Timișoara

Stranke

Žalitelj: SC Avio Lucos SRL

Druge stranke u postupku: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu [Unije] koje se primjenjuje na financijsku potporu za poljoprivrednu godinu 2014., konkretno Uredbi (EZ) br. 73/2009 ⁽¹⁾ i Uredbi br. 1122/2009 ⁽²⁾, uvođenje, putem nacionalnog prava, obveze dostavljanja dokaza o pravu na uporabu zemljišta radi dobivanja financijske potpore u okviru programa potpora po površini?
2. Ako se gore spomenutom pravu [Unije] ne protivi nacionalni propis koji je naveden u prvom pitanju, protivi li se pravu [Unije] (uključujući načelu proporcionalnosti) – u konkretnom slučaju u kojem je pravo iskorištavanja poljoprivredne površine korisnik dokazao predočenjem ugovora o koncesiji za pašnjak (ugovor na temelju kojeg je podnositelj zahtjeva stekao pravo iskorištavanja pašnjaka na svoju odgovornost i u svoju korist, uz plaćanje naknade) – nacionalni propis kojim se kao uvjet za valjanost sklapanja takvog ugovora o koncesiji određuje da budući koncesionar mora biti isključivo uzgajivač ili vlasnik životinja?
3. Obuhvaća li definicija poljoprivredne aktivnosti iz članka 2. Uredbe (EZ) br. 73/2009 aktivnost korisnika programa potpore po površini koji nakon sklapanja ugovora o koncesiji za pašnjak radi stjecanja prava na iskorištavanje te površine i ostvarivanja prava na potporu u poljoprivrednoj godini 2014., s uzgajivačima sklapa ugovor o suradnji koji omogućuje besplatnu uporabu dodijeljenog zemljišta radi ispaše životinja, pri čemu korisnik zadržava pravo uporabe zemljišta, ali se obvezuje da neće ometati aktivnost ispaše i da će obavljati aktivnosti čišćenja pašnjaka?

4. Protivi li se pravu [Unije] tumačenje nacionalnog propisa poput članka 431. stavka 2. Zakonika o građanskom postupku koji se odnosi na pravomoćnost konačne sudske odluke, u skladu s kojim je utvrđena nedopuštenost zahtjeva za plaćanje s obzirom na to da se nije poštovalo nacionalno pravo koje uređuje zahtjev zakonitosti pravnog temelja iskorištavanja/uporabe zemljišta za koje je zatražena potpora po površini u poljoprivrednoj godini 2014. (u okviru spora u kojem je zatraženo poništenje odluke o primjeni višegodišnjih sankcija), i kojim se onemogućuje provjera usklađenosti tog nacionalnog zahtjeva s pravom [Unije] koje se primjenjivalo u poljoprivrednoj godini 2014. u novom sporu u kojem se ispituje zakonitost akta o povratu neopravdano isplaćenih iznosa podnositelju zahtjeva za istu poljoprivrednu godinu 2014., akta koji se temelji na istom činjeničnom stanju i na istim nacionalnim propisima koji su bili predmet ispitivanja prethodne pravomoćne sudske odluke?

- (¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredbi (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (SL 2009., L 30, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 199.)
- (²) Uredba Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina (SL 2009., L 316, str. 65.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 20., str. 231. i ispravak SL 2013., L 246, str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – DS
protiv Porsche Inter Auto GmbH & Co KG und Volkswagen AG**

(Predmet C-145/20)

(2020/C 279/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DS

Tuženik: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG, Volkswagen AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 2. točku (d) Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (¹) tumačiti na način da motorno vozilo obuhvaćeno područjem primjene Uredbe (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila (²), pokazuje kakvoću kakva je uobičajena za robu iste vrste i koju potrošač može razumno očekivati ako je vozilo opremljeno nedopuštenim poremećajnim uređajem u smislu članka 3. točke 10. i članka 5. stavka 2. Uredbe br. 715/2007, ali tip vozila ipak ima valjanu EZ homologaciju, tako da se vozilo može upotrebljavati u cestovnom prometu?
2. Treba li članak 5. stavak 2. točku (a) Uredbe br. 715/2007 tumačiti na način da poremećajni uređaj u smislu članka 3. točke 10. te uredbe, koji je konstruiran tako da se povrat ispušnih plinova u cilindar izvan ispitivanja u laboratorijskim uvjetima upotrebljava u potpunosti u stvarnim uvjetima vožnje samo ako su vanjske temperature između 15 i 33 Celzijevih stupnjeva, može biti dopušten u skladu s člankom 5. stavkom 2. točkom (a) te uredbe ili se primjena navedene odredbe o izuzeću *a priori* isključuje već zbog ograničavanja potpune učinkovitosti povrata ispušnih plinova u cilindar na uvjete koji u dijelovima Europske unije postoje tek tijekom otprilike polovice godine?
3. Treba li članak 3. stavak 6. Direktive 1999/44 tumačiti na način da neusklađenost koja se sastoji od opreme vozila s poremećajnim uređajem koji je nedopušten prema članku 3. točki 10. u vezi s člankom 5. stavkom 2. Uredbe br. 715/2007 treba smatrati neznatnom u smislu navedene odredbe ako je preuzimatelj, svjestan postojanja i načina rada tog uređaja, ipak stekao to vozilo?

(¹) SL 1999., L 171, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 22., str. 17. i ispravak SL 2017., L 153., str. 41.)

(²) SL 2007., L 171, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 284.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2020. uputio Amtsgericht Köln (Njemačka) – AC
protiv Deutsche Lufthansa AG****(Predmet C-148/20)**

(2020/C 279/28)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Amtsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AC

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodno pitanje

Je li Direktiva (EU) 2016/681⁽¹⁾ u pogledu sljedećih točaka sukladna člancima 7. i 8. Povelje o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja):

1. Jesu li podaci iz PNR-a koji se prenose u skladu s tom direktivom, s obzirom na članke 7. i 8. Povelje, dovoljno precizni?
2. Sadržava li ta direktiva, u pogledu područja njezine primjene i s obzirom na članke 7. i 8. Povelje, dovoljno stvarno razlikovanje prilikom prikupljanja i prijenosa podataka iz PNR-a s obzirom na vrstu letova i stanje prijetnje u određenoj zemlji kao i u pogledu usporedbe s bazama podataka i prethodno utvrđenim kriterijima (predlošcima)?
3. Je li paušalno, bez razlikovanja određeno trajanje čuvanja svih podataka iz PNR-a sukladno člancima 7. i 8. Povelje?
4. Predviđa li ta direktiva, s obzirom na članke 7. i 8. Povelje, dovoljnu postupovnu zaštitu putnika u pogledu uporabe pohranjenih podataka iz PNR-a?
5. Uzimajući u obzir članke 7. i 8. Povelje, osigurava li se tom direktivom dovoljna razina zaštite europskih temeljnih prava od strane trećih zemalja pri prijenosu podataka iz PNR-a tijelima tih trećih zemalja?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/681 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o uporabi podataka iz evidencije podataka o putnicima (PNR) u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage i kaznenog progona kaznenih djela terorizma i teških kaznenih djela (SL 2016., L 119, str. 132.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2020. uputio Amtsgericht Köln (Njemačka) – DF
protiv Deutsche Lufthansa AG****(Predmet C-149/20)**

(2020/C 279/29)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Amtsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DF

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodna pitanja

Je li Direktiva (EU) 2016/681 ⁽¹⁾ u pogledu sljedećih točaka sukladna člancima 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

1. Jesu li podaci iz PNR-a koji se prenose u skladu s tom direktivom, s obzirom na članke 7. i 8. Povelje, dovoljno precizni?
2. Sadržava li ta direktiva, u pogledu područja njezine primjene i s obzirom na članke 7. i 8. Povelje, dovoljno stvarno razlikovanje prilikom prikupljanja i prijenosa podataka iz PNR-a s obzirom na vrstu letova i stanje prijetnje u određenoj zemlji kao i u pogledu usporedbe s bazama podataka i prethodno utvrđenim kriterijima (predlošcima)?
3. Je li paušalno, bez razlikovanja određeno trajanje čuvanja svih podataka iz PNR-a sukladno člancima 7. i 8. Povelje?
4. Predviđa li ta direktiva, s obzirom na članke 7. i 8. Povelje, dovoljnu postupovnu zaštitu putnika u pogledu uporabe pohranjenih podataka iz PNR-a?
5. Uzimajući u obzir članke 7. i 8. Povelje, osigurava li se tom direktivom dovoljna razina zaštite europskih temeljnih prava od strane trećih zemalja pri prijenosu podataka iz PNR-a tijelima tih trećih zemalja?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/681 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o uporabi podataka iz evidencije podataka o putnicima (PNR) u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage i kaznenog progona kaznenih djela terorizma i teških kaznenih djela (SL 2016, L 119, str. 132.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2020. uputio Amtsgericht Köln (Njemačka) – BD
protiv Deutsche Lufthansa AG**

(Predmet C-150/20)

(2020/C 279/30)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BD

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodna pitanja

Je li Direktiva (EU) 2016/681 ⁽¹⁾ u pogledu sljedećih točaka sukladna člancima 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

1. Jesu li podaci iz PNR-a koji se prenose u skladu s tom direktivom, s obzirom na članke 7. i 8. Povelje, dovoljno precizni?
2. Sadržava li ta direktiva, u pogledu područja njezine primjene i s obzirom na članke 7. i 8. Povelje, dovoljno stvarno razlikovanje prilikom prikupljanja i prijenosa podataka iz PNR-a s obzirom na vrstu letova i stanje prijetnje u određenoj zemlji kao i u pogledu usporedbe s bazama podataka i prethodno utvrđenim kriterijima (predlošcima)?
3. Je li paušalno, bez razlikovanja određeno trajanje čuvanja svih podataka iz PNR-a sukladno člancima 7. i 8. Povelje?
4. Predviđa li ta direktiva, s obzirom na članke 7. i 8. Povelje, dovoljnu postupovnu zaštitu putnika u pogledu uporabe pohranjenih podataka iz PNR-a?

5. Uzimajući u obzir članke 7. i 8. Povelje, osigurava li se tom direktivom dovoljna razina zaštite europskih temeljnih prava od strane trećih zemalja pri prijenosu podataka iz PNR-a tijelima tih trećih zemalja?

(¹) Direktiva (EU) 2016/681 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o uporabi podataka iz evidencije podataka o putnicima (PNR) u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage i kaznenog progona kaznenih djela terorizma i teških kaznenih djela (SL 2016, L 119, str. 132.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. ožujka 2020. uputio Tribunalul Mureş (Rumunjska) – DG, EH
protiv SC Gruber Logistics SRL**

(Predmet C-152/20)

(2020/C 279/31)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Mureş

Stranke

Tužitelji: DG, EH

Tuženik: SC Gruber Logistics SRL

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. (¹) tumačiti na način da se izborom prava koje se primjenjuje na pojedinačni ugovor o radu isključuje primjena prava države u kojoj radnik uobičajeno izvršava svoj posao ili pak na način da izbor mjerodavnog prava isključuje primjenu članka 8. stavka 1. druge rečenice Uredbe?
2. Treba li članak 8. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. tumačiti na način da minimalna plaća koja se primjenjuje u državi u kojoj je radnik uobičajeno izvršavao svoj posao, predstavlja pravo koje ulazi u područje primjene „odredbi od kojih se ne može sporazumno odstupiti na temelju prava koje bi, u slučaju da ono nije odabrano, bilo mjerodavno” u smislu članka 8. stavka 1. druge rečenice Uredbe?
3. Treba li članak 3. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. tumačiti na način da mu se protivi to da navođenje odredbi rumunjskog Zakonika o radu u pojedinačnom ugovoru o radu predstavlja izbor rumunjskog prava, s obzirom na to da je u Rumunjskoj opće poznato da postoji zakonska *obveza* da se takva klauzula o izboru mora uvrstiti u pojedinačni ugovor o radu? Drugim riječima, treba li članak 3. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. tumačiti na način da mu se protive unutarnje nacionalne norme i prakse na temelju kojih se u pojedinačne ugovore o radu *obvezno* mora uključiti klauzula o izboru rumunjskog prava?

(¹) Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL 2008., L 177, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 109. i ispravci SL 2015., L 66, str. 22. i SL 2019., L 149., str. 85.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) – FI
protiv Eurowings GmbH**

(Predmet C-157/20)

(2020/C 279/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FI

Tuženik: Eurowings GmbH

Prethodno pitanje

Je li sindikalni štrajk vlastitog osoblja (u ovom slučaju kabinskog osoblja) stvarnog zračnog prijevoznika „izvanredna okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2020. uputio Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – „Grossmania” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. protiv Vas Megyei Kormányhivatal

(Predmet C-177/20)

(2020/C 279/33)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Grossmania” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft.

Tuženik: Vas Megyei Kormányhivatal

Prethodno pitanje

Treba li članak 267. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije tumačiti na način da se, ako je Sud Europske unije odlukom donesenom u okviru prethodnog postupka utvrdio da neka zakonska odredba države članice nije u skladu s pravom Unije, ta zakonska odredba ne može primijeniti ni u kasnijim nacionalnim upravnim ili sudskim postupcima, neovisno o tome što činjenice u kasnijem postupku nisu u potpunosti istovjetne činjenicama u ranijem prethodnom postupku?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2020. uputio Fővárosi Törvényszék (ranije Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska)) – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft protiv Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Predmet C-178/20)

(2020/C 279/34)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék (ranije Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft

Tuženik: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Prethodna pitanja

1. Proizlazi li iz članaka 70. do 73. Direktive 2001/83 ⁽¹⁾ obveza da lijek koji se u jednoj državi članici može izdati bez liječničkog recepta također treba smatrati lijekom koji se u drugoj državi članici može izdati bez liječničkog recepta, čak i ako predmetni lijek u toj drugoj državi članici nije dobio odobrenje za stavljanje u promet i nije klasificiran?
2. Može li se zaštitom zdravlja i života ljudi na koju se odnosi članak 36. UFEU-a opravdati količinsko ograničenje kojim se mogućnost naručivanja i izdavanja pacijentu lijeka – koji u jednoj državi članici nije dobio odobrenje za stavljanje u promet, ali u drugoj [državi članici EGP-a] ima to odobrenje – uvjetuje postojanjem liječničkog recepta i izjave farmaceutskeg tijela, čak i ako je lijek u drugoj državi članici registriran kao lijek koji se izdaje bez liječničkog recepta?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
Laudamotion GmbH protiv Verein für Konsumenteninformation**

(Predmet C-189/20)

(2020/C 279/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije i tuženik: Laudamotion GmbH

Druga stranka u revizijskom postupku i tužitelj: Verein für Konsumenteninformation

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Uredbe (EU) br. 1215/2012 ⁽¹⁾, osobito članka 25., članka 17. stavka 3., članka 19., ako je potrebno uzimajući u obzir i one članka 67., tumačiti na način da im se protivi nadzor nepoštenosti međunarodnih sporazuma o sudskoj nadležnosti u skladu s Direktivom 93/13/EEZ ⁽²⁾ odnosno odgovarajućim nacionalnim odredbama kojima se ta direktiva prenosi?
2. Treba li zadnji dio prve rečenice stavka 1. članka 25. Uredbe (EU) br. 1215/2012 („osim ako je sporazum ništav u pogledu njegove materijalne valjanosti prema pravu te države članice”) tumačiti na način da se time pokreće nadzor materijalne valjanosti prema nacionalnom pravu države članice kojoj je prorogirana nadležnost, pa i onaj širi nego usklađeno pravno područje?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo i drugo pitanje:

Određuju li se nacionalne odredbe o prenošenju koje treba primijeniti na nadzor nepoštenosti u skladu s Direktivom 93/13/EEZ prema pravu države članice kojoj je prorogirana nadležnost ili prema *lex causae* države članice koja je pozvana odlučivati u predmetu?

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
DocMorris NV protiv Apothekerkammer Nordrhein**

(Predmet C-190/20)

(2020/C 279/36)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DocMorris NV

Tuženik: Apothekerkammer Nordrhein

Prethodno pitanje

Je li sukladno odredbama Glave VIII., a naročito članku 87. stavku 3. Direktive 2001/83/EZ ⁽¹⁾ ako se nacionalna odredba (u ovom predmetu: članak 7. stavak 1. prva rečenica HWG-a (Zakon o oglašavanju u sektoru zdravstva, u daljnjem tekstu: HWG)) tumači na način da je ljekarni sa sjedištem u drugoj državi članici koja putem interneta prodaje na daljinu zabranjeno raspisati nagradnu igru u svrhu pridobivanja kupaca ako je sudjelovanje u nagradnoj igri povezano s predajom recepta za lijek za humanu upotrebu koji se izdaje na liječnički recept, ako raspisana nagrada nije lijek, nego neki drugi predmet (u ovom predmetu: električni bicikl u vrijednosti od 2 500 eura i električne četkice za zube) te ako nema bojazni da će se time poticati neprimjereno ili pretjerano korištenje lijekova?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2020. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) –
KAHL GmbH & Co KG protiv Hauptzollamt Hannover**

(Predmet C-197/20)

(2020/C 279/37)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KAHL GmbH & Co KG

Tuženik: Hauptzollamt Hannover

Prethodna pitanja

1. Jesu li primjenjiva objašnjenja uz podbroj 1521 9099 ⁽¹⁾ kombinirane nomenklature ⁽²⁾ ako se u njima koristi riječ „taljeni”?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje: treba li se pojam „sirovi” u smislu podbroja 1521 9091 kombinirane nomenklature tumačiti na način da se pčelinji vosak koji je taljen u zemlji izvoza i od kojeg su postupkom taljenja mehanički odvojene strane tvari, pri čemu strane tvari još uvijek ostaju u pčelinjem vosku, treba razvrstati u taj podbroj?

⁽¹⁾ Napomene s objašnjenjem kombinirane nomenklature Europske unije (SL 2019., C 119, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.), kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/1776 od 9. listopada 2019. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br.2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 2019., L 280, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. ožujka 2020. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Rad Service Srl Unipersonale i dr. protiv Del Debbio SpA i dr.

(Predmet C-210/20)

(2020/C 279/38)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl, Cosmo Scavi Srl

Druge stranke u žalbenom postupku: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop., Daf Costruzioni Stradali Srl u svojstvu zastupnika privremene zajednice poduzetnika koju čine društva GARC SpA i Edil Moter Srl

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 63. Direktive 2014/24 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. ⁽¹⁾ o institutu oslanjanja na sposobnosti drugih subjekata, u vezi s načelima slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga, predviđenima u člancima 49. i 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), primjena talijanskog nacionalnog zakonodavstva u području oslanjanja na sposobnosti drugih subjekata i isključenja iz postupaka javne nabave iz članka 89. stavka 1. četvrte rečenice Zakonika o javnoj nabavi, utvrđenom u Decretu legislativo n. 50 (Zakonodavna uredba br. 50) od 18. travnja 2016., prema kojem javni naručitelj mora uvijek u slučaju neistinitih izjava koje je dao pomoćni poduzetnik o postojanju pravomoćnih osuđujućih kaznenih presuda, kojima se eventualno može dokazati počinjenje teškog profesionalnog propusta, isključiti dotičnog gospodarskog subjekta iz javne nabave, a da mu, s druge strane, ne naloži ili dopusti da navede drugog odgovarajućeg pomoćnog poduzetnika umjesto prvonavedenog kako je određeno u drugim situacijama u kojima subjekti na čije se sposobnosti gospodarski subjekt želi osloniti ne zadovoljavaju relevantni kriterij za odabir ili za koje postoji obvezujuća osnova za isključenje?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. svibnja 2020. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden (Njemačka) – JV protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-215/20)

(2020/C 279/39)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JV

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Je li Direktiva (EU) 2016/681 ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o PNR-u), na temelju koje zračni prijevoznici bez iznimke prenose opsežne evidencije podataka o svim putnicima odjelima za informacije o putnicima (PIU) koje su osnovale države članice i na temelju koje se evidencije podataka u PIU-ovima neopravdano upotrebljavaju za automatiziranu usporedbu s bazama podataka i predlošcima te se nakon toga čuvaju pet godina, uzimajući u obzir svrhu Direktive o PNR-u i zahtjeve određenosti i proporcionalnosti, u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, a osobito s člancima 7., 8. i 52. Povelje?

2. Osobito:

- a) Je li članak 3. točka 9. Direktive o PNR-u u vezi s Prilogom II. Direktivi o PNR-u, u dijelu u kojem se njime uređuje da pojam „teška kaznena djela” u smislu Direktive o PNR-u znači kaznena djela navedena u Prilogu II. Direktivi o PNR-u koja su u skladu s nacionalnim pravom države članice kažnjiva kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode od najmanje tri godine, s gledišta dovoljne određenosti i s obzirom na zahtjev proporcionalnosti, u skladu s člancima 7. i 8. Povelje?
- b) Jesu li podaci iz evidencije podataka o putnicima (u daljnjem tekstu: podaci iz PNR-a) koje treba prenijeti dovoljno određeni kako bi se njima moglo opravdati zadiranje u prava zajamčena člancima 7. i 8. Povelje ako se zahtijeva da se tim podacima prenesu imena (članak 8. stavak 1. prva rečenica u vezi s točkom 4. Priloga I. Direktivi o PNR-u), podaci o programima vjernosti (članak 8. stavak 1. prva rečenica u vezi s točkom 8. Priloga I. Direktivi o PNR-u) i unos iz polja za slobodno upisivanje teksta koje sadržava opće primjedbe (članak 8. stavak 1. prva rečenica u vezi s točkom 12. Prilogom I. Direktivi o PNR-u)?
- c) Je li u skladu s člancima 7. i 8. Povelje i svrhom Direktive o PNR-u ako se, osim podataka o putnicima, prikupljaju i podaci o trećim osobama, kao što su putnička agencija/putnički agent (točka 9. Priloga I. Direktivi o PNR-u), pratitelji maloljetnikâ (točka 12. Priloga I. Direktivi o PNR-u) i drugi putnici (točka 17. Priloga I. Direktivi o PNR-u)?
- d) Je li Direktiva o PNR-u u skladu s člancima 7., 8. i 24. Povelje ako se na temelju te direktive prenose, obrađuju i pohranjuju podaci iz PNR-a o maloljetnim putnicima?
- e) Je li članak 8. stavak 2. Direktive o PNR-u u vezi s točkom 18. Priloga I. Direktivi o PNR-u, na temelju kojeg zračni prijevoznici PIU-ovima država članica prenose API podatke čak i kada su identični podacima iz PNR-a, uzimajući u obzir načelo ekonomičnosti u pogledu korištenja podacima, u skladu s člancima 8. i 52. Povelje?
- f) Predstavlja li članak 6. stavak 4. Direktive o PNR-u kao pravna osnova za određivanje kriterija s kojima se uspoređuju evidencije podataka (takozvani predlošci) dostatnu legitimnu osnovu utvrđenu zakonom u smislu članka 8. stavka 2. i članka 52. Povelje te članka 16. stavka 2. UFEU-a?
- g) Ograničava li se člankom 12. Direktive o PNR-u zadiranje u prava zajamčena člancima 7. i 8. Povelje još na ono što je strogo nužno ako se preneseni podaci pet godina čuvaju u PIU-ovima država članica?
- h) Dovodi li depersonalizacija podataka na temelju članka 12. stavka 2. Direktive o PNR-u do smanjenja količine osobnih podataka na ono što je strogo nužno u skladu s člancima 8. i 52. Povelje ako je pritom riječ samo o pseudonimizaciji koja je u svakom trenutku reverzibilna?
- i) Treba li članke 7., 8. i 47. Povelje tumačiti na način da se njima zahtijeva da se putnike, čiji se podaci otkrivaju u okviru obrade podataka o putnicima (članak 12. stavak 3. Direktive o PNR-u), o tome obavijesti i time im se omogućiti sudska provjera?
3. Je li članak 11. Direktive o PNR-u u skladu s člancima 7. i 8. Povelje ako se njime dopušta prijenos podataka iz PNR-a trećim zemljama koje nemaju odgovarajuću razinu zaštite podataka?
4. Pruža li se člankom 6. stavkom 4. četvrtom rečenicom Direktive o PNR-u primjerena razina zaštite od obrade posebnih kategorija osobnih podataka u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2016/679 (?) (u daljnjem tekstu: Opća uredba o zaštiti podataka) i članka 10. Direktive (EU) 2016/680 (?) ako se u okviru polja za slobodan unos teksta koje sadržava „opće primjedbe” (točka 12. Priloga I. Direktivi o PNR-u) mogu prenositi, primjerice, želje u pogledu hrane kojima se omogućuje donošenje zaključaka o tim posebnim kategorijama osobnih podataka?

5. Je li u skladu s člankom 13. Opće uredbe o zaštiti podataka ako zračni prijevoznici na svojoj internetskoj stranici putnike upućuju samo na nacionalni zakon o prenošenju (u ovom slučaju: Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (Fluggastdatengesetz) (Zakon o obradi podataka o putnicima kojim se prenosi Direktiva (EU) 2016/681 (Zakon o podacima o putnicima) od 6. lipnja 2017., BGBl. I, str. 1484., u daljnjem tekstu: FlugDaG)?

- (¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o uporabi podataka iz evidencije podataka o putnicima (PNR) u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage i kaznenog progona kaznenih djela terorizma i teških kaznenih djela (SL 2016., L 119, str. 132.)
- (²) Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (SL 2016., L 119, str. 1.)
- (³) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL 2016., L 119, str. 89.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2020. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) –
C.E. Roeper GmbH protiv Hauptzollamt Hamburg**

(Predmet C-216/20)

(2020/C 279/40)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: C.E. Roeper GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Hamburg

Prethodna pitanja

1. Jesu li primjenjiva objašnjenja uz podbroj 1521 9099 (¹) kombinirane nomenklature (²) ako se u njima koristi riječ „taljeni“?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje: treba li se pojam „sirovi“ u smislu podbroja 1521 9091 kombinirane nomenklature tumačiti na način da se pčelinji vosak koji je taljen u zemlji izvoza i od kojeg su postupkom taljenja mehanički odvojene strane tvari, pri čemu strane tvari još uvijek ostaju u pčelinjem vosku, treba razvrstati u taj podbroj?

(¹) Napomene s objašnjenjem kombinirane nomenklature Europske unije (SL 2019., C 119, str. 1.)

(²) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.), kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/1776 od 9. listopada 2019. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br.2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 2019., L 280, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. svibnja 2020. uputio Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano
(Italija) – XX protiv OO**

(Predmet C-220/20)

(2020/C 279/41)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XX

Tuženik: OO

Intervenijent: WW

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 2., članku 4. trećem stavku, članku 6. prvom stavku i članku 9. Ugovora o Europskoj uniji, članku 67. prvom i četvrtom stavku, člancima 81. i 82. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u vezi s člancima 1., 6., 20., 21., 31., 34., 45. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, primjena nacionalnih odredbi, kao što su članci 42., 83. i 87. Uredbe sa zakonskom snagom br. 18 od 17. ožujka 2020., odluka Vijeća ministara od 31. siječnja 2020. kojom je u državi proglašeno šestomjesečno zdravstveno izvanredno stanje do 31. srpnja 2020., članci 14. i 263. Uredbe sa zakonskom snagom br. 34 od 19. svibnja 2020. kojom je u državi produljeno izvanredno stanje zbog bolesti Covid-19 te su blokirani građanski i kazneni sudski postupci i upravno funkcioniranje talijanskih pravosudnih tijela do 31. siječnja 2021., jer se tim nacionalnim normama krši neovisnost suda koji je uputio zahtjev i načelo poštenog suđenja, kao i s njima povezana prava na osobno dostojanstvo, slobodu i sigurnost, jednakost pred zakonom, nediskriminaciju, pravične i poštene radne uvjete, pristup socijalnim davanjima, slobodu kretanja i boravka?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. svibnja 2020. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden
(Njemačka) – OC protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-222/20)

(2020/C 279/42)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OC

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 21. i članak 67. stavak 2. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se primjenom klauzule o proširenju primjene iz članka 2. stavka 1. Direktive (EU) 2016/681⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o PNR-u) u pogledu letova unutar Europske unije također predviđa da zračni prijevoznici bez iznimke prenose opsežne evidencije podataka o svim putnicima odjelima za informacije o putnicima (PIU) koje su osnovale države članice i da te evidencije podataka u PIU-ovima, neovisno o rezervaciji putovanja zrakoplovom, treba neopravdano pohraniti, da ih treba upotrebljavati za usporedbu s bazama podataka i predlošcima i naposljetku čuvati (u ovom slučaju: članak 2. stavak 3. Gesetza über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (Zakon o obradi podataka o putnicima kojim se prenosi Direktiva (EU) 2016/681) od 6. lipnja 2017. (BGBl. I, str. 1484.), koji je izmijenjen člankom 2. Zakona od 6. lipnja 2017. (BGBl. I, str. 1484.; u daljnjem tekstu: FlugDaG)?
2. Proizlazi li iz članaka 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da se u nacionalnim propisima o prenošenju članka 3. točke 9. u vezi s Prilogom II. Direktivi o PNR-u (u ovom slučaju: članak 4. stavak 1. FlugDaG-a) relevantne nacionalne kaznene odredbe na koje se odnose kaznena djela navedena u Direktivi o PNR-u trebaju nabrojati taksativno i jasno?

3. Treba li članke 7. i 8. Povelje tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis države članice (u ovom slučaju: članak 6. stavak 4. FlugDaG-a) kojim se tijelima dotične države članice, ako imaju funkciju izvršavanja zakonodavstva, omogućuje da obrađuju prenesene podatke iz PNR-a i u svrhe koje nisu sprečavanje, otkrivanje, istraga i kazneni progon kaznenih djela terorizma i teških kaznenih djela kad saznanja, uključujući i na temelju dodatnih informacija, opravdavaju sumnju u pogledu određenog drugog kaznenog djela?
4. Je li klauzula o proširenju primjene iz članka 2. stavka 1. Direktive o PNR-u kojom se dopušta nacionalni propis u skladu s kojim Direktivu o PNR-u treba primjenjivati i na letove unutar Europske unije (u ovom slučaju: članak 2. stavak 3. FlugDaG-a) i koja dovodi do toga da unutar Unije dolazi do dvostrukog prikupljanja podataka (zemlja polazišta i zemlja odredišta prikupljaju podatke iz PNR-a), uzimajući u obzir načelo ekonomičnosti korištenja podacima, u skladu s člancima 7. i 8. Povelje?
5. U slučaju da se Direktivom o PNR-u ne povređuje nadređeno pravno pravilo (vidjeti Verwaltungsgericht Wiesbaden (Upravni sud u Wiesbadenu, Njemačka), rješenje od 13. svibnja 2020., broj dokumenta 6 K 805/19.WI) i da je ona stoga primjenjiva:
 - (a) Treba li članak 7. stavke 4. i 5. Direktive o PNR-u tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis države članice (u ovom slučaju: članak 6. stavak 4. FlugDaG-a) kojim se tijelima dotične države članice, ako imaju funkciju izvršavanja zakonodavstva, omogućuje da obrađuju prenesene podatke iz PNR-a i u svrhe koje nisu sprečavanje, otkrivanje, istraga i kazneni progon kaznenih djela terorizma i teških kaznenih djela kad saznanja, uključujući i na temelju dodatnih informacija, opravdavaju sumnju u pogledu određenog drugog kaznenog djela (takozvano slučajno hvatanje)?
 - (b) Je li praksa države članice da uvrsti tijelo (u ovom slučaju: Bundesamt für Verfassungsschutz (Savezni ured za zaštitu Ustava, Njemačka)) na popis nadležnih tijela u skladu s člankom 7. stavkom 1. Direktive o PNR-u koje u skladu s nacionalnim pravom (u ovom slučaju: članak 5. stavak 1. u vezi s člankom 3. stavkom 1. Gesetza über die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in Angelegenheiten des Verfassungsschutzes und das Bundesamt für Verfassungsschutz (Zakon o suradnji Savezne Republike Njemačke i saveznih zemalja o pitanjima koja se odnose na zaštitu Ustava i o Saveznom uredu za zaštitu Ustava) zbog nacionalne obveze diobe vlasti nema policijske ovlasti, u skladu s člankom 7. stavkom 2. Direktive o PNR-u?

(¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o uporabi podataka iz evidencije podataka o putnicima (PNR) u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage i kaznenog progona kaznenih djela terorizma i teških kaznenih djela (SL 2016., L 119, str. 132.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2020. uputio Sø- og Handelsretten (Danska) – Merck Sharp & Dohme B.V., Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S i H. Lundbeck A/S protiv Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S, 2CARE4 ApS

(Predmet C-224/20)

(2020/C 279/43)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Sø- og Handelsretten

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S i H. Lundbeck A/S

Tuženici: Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S and 2CARE4 ApS

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 2. Direktive (EU) 2015/2436 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća o žigovima i članak 15. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 (²) Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije tumačiti na način da se nositelj žiga može protiviti daljnjem stavljanju u promet lijeka koji je paralelni uvoznik prepakirao u novo vanjsko pakiranje, ponovno označeno žigom, ako

- (i) uvoznik može proizvesti pakiranje koje se može staviti u promet i ostvariti učinkovit pristup tržištu države članice uvoza oštećivanjem izvornog vanjskog pakiranja radi označivanja unutarnjeg pakiranja novim oznakama i/ili zamjene uputa o lijeku te ponovnim zatvaranjem izvornog vanjskog pakiranja novim pomagalom kako bi se moglo provjeriti je li pakiranje otvoreno ili izmijenjeno, u skladu s člankom 47.a Direktive 2001/83/EZ ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o lijekovima (kako je izmijenjena Direktivom 2011/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća) i člankom 16. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/161 o sigurnosnim oznakama na pakiranjima lijekova,
- (ii) uvoznik ne može proizvesti pakiranje koje se može staviti u promet i ostvariti učinkovit pristup tržištu države članice uvoza oštećivanjem izvornog vanjskog pakiranja radi označivanja unutarnjeg pakiranja novim oznakama i/ili zamjene uputa o lijeku te ponovnim zatvaranjem izvornog vanjskog pakiranja novim pomagalom kako bi se moglo provjeriti je li pakiranje otvoreno ili izmijenjeno, u skladu s člankom 47.a Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o lijekovima (kako je izmijenjena Direktivom 2011/62/EU ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća) i člankom 16. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/161 ⁽⁵⁾ o sigurnosnim oznakama na pakiranjima lijekova?
2. Treba li Direktivu 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o lijekovima (kako je izmijenjena Direktivom 2011/62/EU), uključujući osobito članke 47.a i 54. točku (o) tumačiti na način da se nova pomagala za provjeru je li pakiranje otvoreno ili izmijenjeno (zaštita od otvaranja) koja se nalaze na izvornom pakiranju lijeka (u okviru dodatnog označivanja nakon otvaranja pakiranja na način da je izvorna zaštita od otvaranja u potpunosti ili djelomično pokrivena i/ili uklonjena) smatraju, u skladu s člankom 47.a stavkom 1. točkom (b), „jednakovrijednima s obzirom na mogućnost provjere autentičnosti, identifikacije i osiguranja dokaza da je lijek krivotvoren” i da su, u skladu s člankom 47.a stavkom 1. točkom (b) alinejom (ii) „jednako djelotvorna u omogućivanju provjere autentičnosti i identifikacije lijeka te u osiguranju dokaza da je lijek krivotvoren”, kada na pakiranju lijekova (a) postoje vidljivi znakovi da je izvorna zaštita od otvaranja otvorena ili izmijenjena ili (b) kada to može biti utvrđeno dodirivanjem proizvoda
- (i) prilikom obvezne provjere cjelovitosti zaštite od otvaranja koju su proveli proizvođači, veleprodaja, ljekarnici i osobe kojima je dozvoljeno ili koje su ovlaštene opskrbljivati javnost lijekovima (vidjeti članak 54.a stavak 2. točku (d) Direktive 2011/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća i članak 10. stavak (b) i članke 25. i 30. Delegirane uredbe Komisije 2016/161) ili
- (ii) nakon što netko, primjerice pacijent, otvori pakiranje lijeka?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo prethodno pitanje:

Treba li članak 15. Direktive 2015/2436/EU Europskog parlamenta i Vijeća o žigovima, članak 15. Uredbe 2017/1001/EU Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije i članke 36. i 34. UFEU-a, tumačiti na način da je prepakiranje u novo vanjsko pakiranje objektivno nužno za ostvarivanje stvarnog pristupa tržištu države uvoza ako paralelni uvoznik ne može staviti dodatnu oznaku i ponovno zatvoriti izvorno pakiranje u skladu s člankom 47.a Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o lijekovima (kako je izmijenjena Direktivom 2011/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća), odnosno kada na pakiranju lijekova (a) ne postoje vidljivi znakovi da je izvorna zaštita od otvaranja otvorena ili izmijenjena ili (b) ako se to može utvrditi dodirivanjem proizvoda, kako je to opisano u drugom prethodnom pitanju, na način koji nije u skladu s člankom 47.a?

4. Treba li Direktivu 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o lijekovima (kako je izmijenjena Direktivom 2011/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća) i Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2016/161 u vezi s člancima 34. i 36. UFEU-a i članak 15. stavak 2. Direktive 2015/2436/EU Europskog parlamenta i Vijeća o žigovima, tumačiti na način da država članica (u Danskoj: Lægemiddelstyrelsen (Danska agencija za lijekove)) ima pravo donijeti smjernice u skladu s kojima se, općenito, obavlja prepakiranje u novo vanjsko pakiranje i to isključivo na temelju zahtjeva u izuzetnim slučajevima (primjerice, kada postoji rizik od ugrožavanja opskrbe lijekovima), i u skladu s kojima se može odobriti dodatno označivanje i ponovno zatvaranje stavljanjem novih sigurnosnih oznaka na izvorno vanjsko pakiranje, ili je postupak države članice koja nalaže poštovanje takvih smjernica protivan člancima 34. i 36. UFEU-a i/ili članku 47.a Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o lijekovima i članku 16. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/161?

5. Treba li članak 15. stavak 2. Direktive 2015/2436/EU Europskog parlamenta i Vijeća o žigovima i članak 15. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu u vezi s člancima 34. i 36. UFEU-a, tumačiti na način da se prepakiranje u novo vanjsko pakiranje koje obavlja paralelni uvoznik u skladu sa smjernicama koje je donijela država članica, kako je to navedeno u četvrtom prethodnom pitanju, smatra nužnim u skladu sa stajališta sudske prakse Suda Europske unije
- (i) ako su takve smjernice u skladu s člancima 34. i 36. UFEU-a i sudskom praksom Suda Europske unije u području paralelnog uvoza lijekova,
- (ii) ako takve smjernice nisu u skladu s člancima 34. i 36. UFEU-a i sudskom praksom Suda Europske unije u području paralelnog uvoza lijekova?
6. Treba li članke 34. i 36. UFEU-a tumačiti na način da je prepakiranje lijeka u novo vanjsko pakiranje objektivno nužno za ostvarivanje stvarnog pristupa tržištu države uvoza, čak i ako ga paralelni uvoznik nije ponovno označio izvornim žigom (nazivom proizvoda), ali je s druge strane novom vanjskom pakiranju dodijelio naziv proizvoda koji ne sadržava naziv žiga nositelja žiga (debrandiranje)?
7. Treba li članak 15. stavak 2. Direktive 2015/2436/EU Europskog parlamenta i Vijeća o žigovima i članak 15. stavak 2. Uredbe 2017/1001/EU Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije tumačiti na način da se nositelj žiga može protiviti daljnjem stavljanju u promet lijeka koji je paralelni uvoznik prepakirao u novo vanjsko pakiranje ako ga je paralelni uvoznik samo ponovno označio žigom nositelja žiga vezanim za proizvod, ali ga nije ponovno označio ostalim žigovima i/ili trgovačkim oznakama kojima je nositelj žiga označio izvorno vanjsko pakiranje?

- (¹) Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2015 L 336, str. 1.).
- (²) Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017 L 154, str. 1.).
- (³) Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001 L 311, str. 67.).
- (⁴) Directive 2011/62/EU of the European Parliament and of the Council of 8 June 2011 amending Directive 2001/83/EC on the Community code relating to medicinal products for human use, as regards the prevention of the entry into the legal supply chain of falsified medicinal products (OJ 2011 L 174, p. 74).
- (⁵) Commission Delegated Regulation (EU) 2016/161 of 2 October 2015 supplementing Directive 2001/83/EC of the European Parliament and of the Council by laying down detailed rules for the safety features appearing on the packaging of medicinal products for human use (OJ 2016 L 32, p. 1).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. lipnja 2020. uputio Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg
(Njemačka) – NP protiv Daimler AG**

(Predmet C-232/20)

(2020/C 279/44)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NP

Tuženik: Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin

Prethodna pitanja

1. Treba li ustupanje radnika zaposlenog kod poduzeća za privremeno zapošljavanje poduzeću korisniku tumačiti na način da to ustupanje više nije „na određeno vrijeme” u smislu članka 1. Direktive o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje (¹) ako se radnika zapošljava na radno mjesto koje je stalno i ako nije riječ o zamjeni na radnom mjestu?

2. Treba li ustupanje radnika zaposlenog kod poduzeća za privremeno zapošljavanje na razdoblje kraće od 55 mjeseci tumačiti na način da to ustupanje više nije „na određeno vrijeme” u smislu članka 1. Direktive o radu preko poduzeća za zapošljavanje?
3. Ako je odgovor na prvo i/ili drugo pitanje potvrđan postavljaju se sljedeća dodatna pitanja:
 - 3.1. Ima li radnik poduzeća za privremeno zapošljavanje pravo na sklapanje ugovora o radnom odnosu s poduzećem korisnikom, iako se nacionalnim pravom ne predviđa takva mjera prije 1. travnja 2017.?
 - 3.2. Protivi li se stoga nacionalna odredba kao što je članak 19. stavak 2. Arbeitnehmerüberlassungsgesetz (Zakon o ustupanju radnika) članku 1. Direktive o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje ako se tom odredbom tek od 1. travnja 2017. propisuje maksimalno pojedinačno trajanje ustupanja od 18 mjeseci, ali se izričito navodi da se prethodna razdoblja ustupanja ne uzimaju u obzir, ako se u slučaju uzimanja u obzir prethodnih razdoblja više ne može smatrati da je riječ o ustupanju na određeno vrijeme?
 - 3.3. Može li se odluka o produljenju maksimalnog pojedinačnog trajanja ustupanja prepustiti stranama kolektivnog ugovora? U slučaju potvrđenog odgovora: Vrijedi li to i za strane kolektivnog ugovora koje nisu nadležne za radni odnos dotičnog radnika zaposlenog kod poduzeća za privremeno zapošljavanje, nego za sektor djelatnosti poduzeća korisnika?

(¹) Direktiva 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje (SL 2008., L 327, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 280.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2020. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) –
Skatteverket protiv Skellefteå Industrihus Aktiebolag**

(Predmet C-248/20)

(2020/C 279/45)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteverket

Tuženik: Skellefteå Industrihus Aktiebolag

Prethodno pitanje

Je li u skladu s Direktivom o PDV-u (¹), osobito njezinim člancima 137., 168., 184. do 187., 189. i 192., to što vlasnik nekretnine koji se odlučio za oporezivanje građenja zgrade i koji je odbio pretporez na stjecanja koja se odnose na građevinski projekt, mora bez odgađanja platiti cijeli iznos pretporeza, zajedno s kamatama, zbog toga što obveza oporezivanja prestaje obustavom građevinskog projekta prije nego što je zgrada dovršena i stoga ne dolazi do iznajmljivanja?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2020. uputio Amtsgerichts Hamburg (Njemačka) – CY
protiv Eurowings GmbH**

(Predmet C-252/20)

(2020/C 279/46)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: CY

Tuženik: Eurowings GmbH

Prethodna pitanja

1. Postoji li pravo na odštetu u skladu s člankom 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ i ako putnik ne stigne na izravno povezani let zbog relativno manjeg kašnjenja u dolasku, što ima za posljedicu kašnjenje od tri sata ili više na konačno odredište, a oba su leta izveli različiti zračni prijevoznici, pri čemu rezervacija nije izvršena putem zračnog prijevoznika koji je izveo prvi dio dionice puta i prema kojem se u glavnom postupku postavlja zahtjev za isplatu odštete?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Je li „stvarni zračni prijevoznik” u smislu članka 5. stavka 1. točke (c) i članka 7. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 261/2004 zračni prijevoznik koji stvarno izvodi zakašnjeni let na prvom dijelu dionice puta ili je „stvarni zračni prijevoznik” u smislu članka 5. stavka 1. točke (c), članka 7. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 261/2004 onaj zračni prijevoznik koji na drugom dijelu dionice puta izvodi let na vrijeme, a preko kojeg su rezervirana oba leta?

3. U slučaju da se oba zračna prijevoznika trebaju smatrati „stvarnim zračnim prijevoznikom” u smislu članka 5. stavka 1. točke (c) i članka 7. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 261/2004:

Ima li putnik tada pravo odabrati od kojeg će od ta dva zračna prijevoznika tražiti isplatu odštete?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2020. uputila Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Italija) – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta protiv Punto Nautica Srl

(Predmet C-255/20)

(2020/C 279/47)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta

Druga stranka u žalbenom postupku: Punto Nautica Srl

Prethodno pitanje

Treba li presudu Suda Europske unije donesenu u predmetu C-82/12 i članak 3. stavak 2. Direktive Vijeća 92/12/EEZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi važeći talijanski propis, kao što je članak 17. Zakonodavne uredbe br. 398 od 21. prosinca 1990. i članak 3. prvi stavak Zakona Regije Lacij [...] br. 19 iz 2011., kojim se izgleda uvodi regionalni porez na motorno benzinsko gorivo koje nema „posebne svrhe” propisane navedenom direktivom Zajednice?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama, te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda (SL 1992., L 76, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2020. uputio Varhoven administrativen sad – „Viva Telekom Bulgaria” EOOD protiv Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija

(Predmet C-257/20)

(2020/C 279/48)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: „Viva Telekom Bulgaria” EOOD

Druga stranka u kasacijskom postupku: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelu proporcionalnosti u skladu s člankom 5. stavkom 4. i člankom 12. točkom (b) Ugovora o Europskoj uniji i pravu na djelotvoran pravni lijek u skladu s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima nacionalni propis poput onoga iz članka 16. stavka 2. točke 3. Zakona za korporativnoto podohodno oblagane (Zakon o porezu na dobit trgovačkih društava, u daljnjem tekstu: ZKPO)?
2. Predstavljaju li isplate kamata u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (d) Direktive 2003/49/EZ ⁽¹⁾ podjelu profita na koju se primjenjuje članak 5. Direktive 2011/96/EZ ⁽²⁾?
3. Može li se na isplate po osnovi beskatnog zajma iz članka 4 stavka 1. točke (d) Direktive 2003/49/EZ, koji dospijeva 60 godina nakon sklapanja ugovora, primijeniti uređenje iz članka 1. stavka 1. točke (b), članka 1. stavka 3. i članka 5. Direktive 2011/96/EZ?
4. Protive li se članku 49., članku 63. stavcima 1. i 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članku 1. stavku 1. točki (b), članku 1. stavku 3. i članku 5. Direktive 2011/96/EZ te članku 4. stavku 1. točki (d) Direktive 2003/49/EZ nacionalni propis, poput onoga iz članka 195. stavka 1., članka 200. stavka 2. ZKPO-a, članka 200.a stavka 1. i članka 200.a stavka 5. točke 4. ZKPO-a (stavljen izvan snage), u verzijama koje su bile na snazi od 1. siječnja 2011. do 1. siječnja 2015., te članka 195. stavka 1., članka 195. stavka 6. točke 3. i članka 195. stavka 11. točke 4. ZKPO-a, u verziji koja je na snazi od 1. siječnja 2015., kao i porezna praksa prema kojima neplaćene kamate po osnovi beskatnog zajma koji je rezidentnom društvu kćeri odobrilo društvo majka sa sjedištem u drugoj državi članici, a dospijeva 60 godina nakon 22. studenoga 2013., podliježu porezu po odbitku?
5. Protivi li se članku 3. stavku 1. točkama (h) do (j), članku 5. stavku 1. točkama (a) i (b), članku 7. stavku 1. i članku 8. Direktive 2008/7/EZ Vijeća od 12. veljače 2008. o neizravnim porezima na prikupljanje kapitala ⁽³⁾ nacionalni propis, poput onog iz članka 16. stavka 1., članka 16. stavka 2. točke 3. i članka 195. stavka 1. ZKPO-a, koji se odnosi na oporezivanje na izvoru prihoda od kamata po osnovi beskatnog zajma koji je rezidentnom društvu odobrilo društvo iz druge države članice koje je jedini imatelj udjela u kapitalu zajmoprimca?
6. Ne krše li se prenošenjem Direktive 2003/49/EZ u 2011., prije isteka prijelaznog razdoblja iz Priloga VI., odjeljka „Oporezivanje”, točke 3. Akta i Protokola uz Ugovor o pristupanju Republike Bugarske Europskoj uniji, člankom 200. stavkom 2. te člankom 200.a stavkom 1. i člankom 200.a stavkom 5. točkom 4. ZKPO-a, kojima se utvrđuje porezna stopa od 10 % umjesto najveće moguće stope od 5 % propisane Aktom i Protokolom uz Ugovor o pristupanju, načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplate kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL 2003., L 157, str. 49.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 76.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL 2011., L 345, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 218.)

⁽³⁾ SL 2008., L 46, str. 11. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 159.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2020. uputio Rajonen sad Lukovit (Bugarska) – VB protiv Glavne direkcije „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Predmet C-262/20)

(2020/C 279/49)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rajonen sad Lukovit

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VB

Tuženik: Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto” kam Ministerstvo na vatrešnite raboti

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li se djelotvornom zaštitom u skladu s člankom 12. točkom (a) Direktive 2003/88/EZ⁽¹⁾, da uobičajeno trajanje noćnog rada policajaca i vatrogasaca bude kraće nego utvrđeno uobičajeno trajanje dnevnog rada?
2. Zahtijeva li se načelom jednakog postupanja koje se predviđa u člancima 20. i 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da uobičajeno trajanje noćnog rada od sedam sati, koje se u nacionalnom pravu utvrđuje za radnike u privatnom sektoru, također vrijedi za zaposlenike u javnom sektoru, uključujući policajce i vatrogasce?
3. Može li se cilj iz uvodne izjave 8. Direktive 2003/88/EZ, koji se odnosi na to da je potrebno ograničiti trajanje noćnog rada, učinkovito ostvariti samo ako se nacionalnim pravom izričito utvrdi uobičajeno trajanje noćnog rada i za zaposlenike u javnom sektoru?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299 od 18. 11. 2003., str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2020. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – Airhelp Limited protiv Laudamotion GmbH

(Predmet C-263/20)

(2020/C 279/50)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Airhelp Limited

Tuženik: Laudamotion GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 1. točku (c) i članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ tumačiti na način da putnik ima pravo na odštetu ako se planirano vrijeme polaska s 14.40 pomakne na 08.25 istog dana?

2. Treba li članak 5. stavak 1. točku (c) podtočke i. do iii. Uredbe br. 261/2004 tumačiti na način da se provjera obaviještenosti putnika o otkazivanju leta provodi isključivo u skladu s tom odredbom i da se toj provjeri protivi nacionalno pravo o primitku očitovanja, koje je doneseno radi prenošenja Direktive 2000/31/EZ⁽²⁾ i koje uključuje pretpostavku primitka?
3. Treba li članak 5. stavak 1. točku (c) podtočke i. do iii. Uredbe br. 261/2004 i članak 11. Direktive 2000/31 tumačiti na način da se, ako putnik rezervira let na platformi za rezervaciju letova te pritom navede svoj telefonski broj i adresu e-pošte, a platforma za rezervaciju letova zračnom prijevozniku prosljedi telefonski broj i adresu e-pošte koju platforma automatski stvori, dostava obavijesti o pomicanju leta na ranije vrijeme na automatski stvorenu adresu e-pošte smatra obavješćivanjem odnosno primitkom obavijesti o pomicanju leta na ranije vrijeme, čak i ako platforma za rezervaciju letova putniku ne prosljedi obavijest zračnog prijevoznika ili mu je prosljedi sa zakašnjenjem?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/9 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

(²) Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2020. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) –
AG i dr. protiv Austrian Airlines AG**

(Predmet C-270/20)

(2020/C 279/51)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AG, MG, HG, svi maloljetni i zakonski zastupani

Tuženik: Austrian Airlines AG

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 2. točku (b) Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ tumačiti na način da zračni prijevoznik visinu odštete iz članka 7. stavka 1. točke (b) te uredbe može smanjiti i u slučaju da je putnicima nakon otkazivanja rezerviranog leta ponuđen zamjenski let kod kojeg su planirana vremena polaska i dolaska 11 sati i 55 minuta prije tih vremena kod otkazanog leta?

(¹) Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Tužba podnesena 23. lipnja 2020. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije**(Predmet C-275/20)**

(2020/C 279/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, M. Afonso, D. Schaffrin, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (EU) 2020/470 ⁽¹⁾ od 25. ožujka 2020. u pogledu produljenja razdoblja prava na audiovizualne koprodukcije, kako je predviđeno člankom 5. Protokola o suradnji u području kulture uz Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane;
- naložiti Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisijina tužba za poništenje odnosi se na produljenje za 3 godine prava dodijeljenih audiovizualnim koprodukcijama producenata iz EU-a i Koreje da koriste programe za promidžbu lokalnog/regionalnog kulturnog sadržaja prema članku 5. Protokola o suradnji u području kulture uz Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica i Republike Koreje.

Komisija se u prilog svojoj tužbi oslanja na jedan tužbeni razlog.

Komisija smatra da se Vijeće, utemeljivši svoju odluku na članku 3. stavku 1. Odluke Vijeća (EU) 2015/2169 ⁽²⁾ od 1. listopada 2015. o sklapanju Sporazuma o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane, a ne na članku 218. stavku 6. UFEU-a, kako je predložila Komisija, oslonilo na sekundarni pravni temelj, koji nije naveden u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Prema tome, Vijeće je prekršilo načelo dodijeljenih ovlasti iz članka 13. stavka 2. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i načelo institucijske ravnoteže kako je utvrđeno u sudskoj praksi Suda.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (EU) 2020/470 od 25. ožujka 2020. u pogledu produljenja razdoblja prava audiovizualnih koprodukcija, kako je predviđeno člankom 5. Protokola o suradnji u području kulture uz Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane (SL 2020., L 101, str. 1.)

⁽²⁾ Odluka Vijeća (EU) 2015/2169 od 1. listopada 2015. o sklapanju Sporazuma o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane (SL 2015., L 307, str. 2.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – EL i CP protiv Ryanair Designated Activity Company**(Predmet C-287/20)**

(2020/C 279/53)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EL, CP

Tuženik: Ryanair Designated Activity Company

Prethodna pitanja

Je li sindikalni štrajk vlastitog osoblja stvarnog zračnog prijevoznika „izvanredna okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

Je li u tom pogledu relevantno jesu li prije štrajka vođeni pregovori s predstavnicima zaposlenika?

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

OPĆI SUD

Tužba podnesena 28. svibnja 2020. – ACMO i drugi protiv SRB-a

(Predmet T-330/20)

(2020/C 279/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: ACMO Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) i 69 drugih tužitelja (zastupnici: T. Soames, N. Chesaites, *lawyers* i R. East, *Solicitor*)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 2. odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora SRB/EES/2020/52 od 17. ožujka 2020. kojom se odlučuje treba li dodijeliti naknadu dioničarima i vjerovnicima u korist kojih su primijenjene sanacijske mjere u vezi s Banco Popular Espanol S.A. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka); i/ili
- poništi članak 1. pobijane odluke; i/ili
- poništi članak 3. pobijane odluke; i/ili
- podredno, poništi pobijanu odluku u cijelosti;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pobijana odluka i posebice odluka o tome da nije potrebno dodijeliti naknadu vjerovnicima (uključujući tužitelje) prema članku 76. stavku 1. točki (e) Uredbe (EU) 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ (članak 2.), sadržava očite pogreške u ocjeni i pogreške koje se tiču prava te prema tome krši pravo vlasništva tužitelja. Tužitelji posebice ističu da je SRB počinio očite pogreške u ocjeni i što se tiče prava donošenjem pobijane odluke na temelju izvješća o vrednovanju (u daljnjem tekstu: izvješće o 3. vrednovanju) i njegovu „pojašnjenju” priloženom pobijanoj odluci, koje je izradilo društvo Deloitte Réviseurs d'Entreprises (u daljnjem tekstu: Deloitte) u kojem se utvrdilo da tužitelji ne bi primili isplate da je Banco Popular pokrenuo uobičajeni postupak zbog insolventnosti u Španjolskoj.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da SRB-ova odluka da Deloitte provede treće vrednovanje sadržava očite pogreške u ocjeni i/ili pogreške koje se tiču prava jer Deloitte nije ispunio temeljni kriterij neovisnosti iz članka 20. stavka 16. Uredbe (EU) 806/2014.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je SRB nezakonito prenio svoje ovlasti za donošenje odluka koje ima na temelju Uredbe (EU) 806/2014 društvu Deloitte kršeći time načelo koje je utvrđeno u sudskoj praksi Unije u ključnom predmetu 9/56 *Meroni*. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Uredba (EU) 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1.)

⁽²⁾ Presuda od 13. lipnja 1958., *Meroni* protiv *High Authority*, predmet 9/56, EU:C:1958:7.

Tužba podnesena 27. svibnja 2020. – KI protiv eu-LISA-e**(Predmet T-338/20)**

(2020/C 279/55)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* KI (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)*Tuženik:* Europska agencija za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi Odluku od 15. srpnja 2019. o raspoređivanju tužitelja na drugo radno mjesto;
- ako je potrebno, poništi Odluku od 17. veljače 2020. kojom se odbija tužiteljeva pritužba;
- naloži naknadu neimovinske štete koju je pretrpio procijenjene na 10 000 eura; i,
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti Odluke izvršnog direktora od 25. lipnja 2019., koja je potvrđena i dopunjena Odlukom izvršnog direktora od 29. kolovoza 2019. u dijelu u kojem se njome krše zahtjevi poštene i transparentne usporedbe zasluga, načelo zabrane diskriminacije, članak 41. Povelje i interes službe.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je odluka o raspoređivanju očito protivna interesu službe i načelu raspoređivanja na istovjetno radno mjesto.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje, obveze obrazlaganja i članka 41. Povelje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužne pažnje i članka 31. stavka 2. Povelje, članka 1.e Pravilnika o osoblju te Direktive 2003/88/EZ o određenim vidovima organizacije radnog vremena., te povredi načela zabrane diskriminacije.

Tužba podnesena 11. lipnja 2020. – Net Technologies Finland protiv REA-e**(Predmet T-358/20)**

(2020/C 279/56)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Net Technologies Finland Oy (Helsinki, Finska) (zastupnici: S. Pappas i N. Kyriazopoulou, odvjetnici)*Tuženik:* Izvršna agencija za istraživanje

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi da je i) Izvršna agencija za istraživanje (REA) prekršila obveze koje ima na temelju ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava FP7-SEC-2012-312484, sklopljenog u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti ii) neosnovan zahtjev iz obavijesti o terećenju br. 3242005872 koja se odnosi na povrat iznosa od 171 342.97 eura za neopravdani doprinos i br. 3242005825 koja se odnosi na povrat iznosa od 17 134.30 eura za ugovorne kazne, i iii) su prihvatljivi odgovarajući troškovi za unutarnje konzultante; i,
- naloži tuženiku snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je REA pogrešno protumačila odredbe o prihvatljivosti troškova i propustila ispuniti svoje ugovorne obveze izdavanjem pobijanih obavijesti o terećenju jer su troškovi za unutarnje konzultante ispunili uvjete prihvatljivosti iz ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava i prema tome se na temelju njih ne može zahtijevati povrat.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da REA nije izvršila ugovor u dobroj vjeri.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je REA povrijedila načelo proporcionalnosti.

Tužba podnesena 18. lipnja 2020. – KN protiv EGSO-a

(Predmet T-377/20)

(2020/C 279/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: KN (zastupnici: M. Casado García-Hirschfeld i M. Aboudi, odvjetnici)

Tuženik: Europski gospodarski i socijalni odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom;
- ukine pobijanu presudu od 9. lipnja 2020. objavljenu 17. lipnja 2020.;
- naloži naknadu neimovinske štete u iznosu od 200 000 eura i naknadu imovinske štete procijenjene na iznos od 50 000 eura;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi postupovnih prava i temeljnih prava na dobru upravu i prava na saslušanje, te na povredi načela proporcionalnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pretpostavke nedužnosti i načela nepristranosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti, prema maksimi „nulla poena sine lege”, i načela zabrane retroaktivnosti.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela povjerljivosti stegovnih postupaka i pravosudnih informacija, te očitijoj povredi jamstava dodijeljenih Uredbom (EU) br. 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL 2018., L 295, str. 39.).

Tužba podnesena 16. lipnja 2020. – OC (*) protiv Komisije

(Predmet T-384/20)

(2020/C 279/58)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužiteljica: OC (*) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Europskoj komisiji da tužiteljici isplati ukupni iznos od milijun sto tisuća eura (1 100 000 eura) na ime naknade nematerijalne štete koju je do sada pretrpjela, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje cjelokupnih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužiteljica ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Ovom tužbom tužiteljica na temelju članaka 268. i 340. stavka 2. UFEU-a zahtijeva naknadu štete koju je pretrpjela zbog nezakonitih postupanja ili propusta Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) nakon što je potonji objavio Priopćenje za medije br. 13/2020 kojim su nezakonito prošireni osobni podaci i lažne informacije koje se odnose na tužiteljicu.
2. Prema tužiteljčinom mišljenju, OLAF je (a) time što je objavio (priopćenjem za medije namijenjenim široj javnosti) tužiteljčine osobne podatke, i (b) time što je u priopćenju za medije o kojem je riječ proširio netočne i lažne informacije, očitio povrijedio odredbe koje daju prava pojedincima.
3. Osobito, svojim postupanjem OLAF je povrijedio: odredbe članaka 4. stavka 1. točaka (a) i (b), članka 5., članka 6. i članka 15. stavka 3. Uredbe 2018/1725 ⁽¹⁾, odredbe članka 10. stavka 5., članka 9. stavka 1. Uredbe br. 883/2013 ⁽²⁾ i presumpciju nevinosti, pravo na dobru upravu i načelo proporcionalnosti.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL 2018., L 295, str. 39.)

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL 2013., L 248, str. 1.)

Tužba podnesena 23. lipnja 2020. – KO protiv Komisije**(Predmet T-389/20)**

(2020/C 279/59)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* KO (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi Odluku od 18. listopada 2019. kojom je PMO odlučio tužitelju ne dodijeliti pravo na naknadu za život u inozemstvu, zajedno s, u slučaju potrebe, Odlukom od 20. ožujka 2020. kojom je tuženik odbio tužiteljevu pritužbu podnesenu na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 69. Pravilnika o osoblju i članka 4. stavaka 1. i 2. Priloga VII. Pravilniku o osoblju.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave i dužnosti brižnog postupanja.

Tužba podnesena 17. lipnja 2020. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije**(Predmet T-390/20)**

(2020/C 279/60)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelji:* Scandlines Danmark ApS (Kopenhagen, Danska), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: L. Sandberg-Mørch, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:*

- poništi Odluku Europske komisije od 20. ožujka 2020. o državnoj potpori SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N) koju je Danska provela u korist društva Femern A/S za planiranje i izgradnju čvrste veze na pojasu Fehmarn između Danske i Njemačke;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 107. stavak 1. UFEU-a i članak 1. točke (d) i (e) Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589, ⁽¹⁾ time što je smatrala (i) sva državna jamstva i zajmove dodijeljene na temelju Zakona o gradnji jedinstvenom *ad hoc* potporom; i (ii) ubrizgavanje kapitala i sve državne potpore dodijeljene na temelju Zakona o planiranju smatrala drugom jedinstvenom *ad hoc* potporom, dok svaki državni zajam i državno jamstvo treba smatrati posebnom *ad hoc* mjerom koja se zasebno treba prijaviti Komisiji kada društvo Femern A/S i danska vlada dogovore uvjete svakog državnog zajma i državnog jamstva.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 107. stavak 3. točku (b) UFEU-a i Komunikaciju VPEZI, ⁽²⁾ počinivši pogreške koje se tiču prava i očite pogreške u ocjeni smatrajući potporu spojivom s unutarnjim tržištem. Taj se tužbeni razlog dijeli u četiri dijela:
 - kao prvo, tužitelj ističe da je Komisija pogriješila kad je utvrdila da je stalna veza u europskom interesu;
 - kao drugo, Komisija je pogriješila utvrdivši da je potpora potrebna, jer potpora nema učinak poticanja i ne udovoljava zahtjevima za protučinjenični scenarij i postojanje alternativnih projekata koji su utvrđeni u Komunikaciji VPEZI. Također, Komisija je pogriješila oslonivši se u pobijanoj odluci na pogrešno nizak USP jer ga je izračunala na temelju izuzetno kratkog trajanja projekta od 40 godina koje ne odgovara stvarnom trajanju infrastrukture odnosno razdoblju tijekom kojeg će društvo Femern A/S moći gospodarski iskoristavati čvrstu vezu;
 - kao treće, Komisija je pogriješila utvrdivši da je potpora proporcionalna jer je ona vremenski neograničena. Komisija je također počinila niz očitih pogrešaka prilikom analize nedostatka u financiranju. Komisija se pogrešno oslonila na prethodno spomenuto izuzetno kratko trajanje projekta iz čega je proizašao visok udio troškova u usporedbi s prihodima od upravljanja čvrstom vezom,; Komisija je podcijenila procijenjene prihode društva Femern A/S i precijenila procijenjene troškove uključivši osobito operativne troškove u izračun nedostatka u financiranju. Konačno, Komisija je pogrešno zaključila da se element potpore sastoji od kamatne stope koju društvo Femern A/S plaća Danskoj državi dok se, zbog činjenice da niti jedan privatni operater nije želio uložiti u projekt bez značajne državne potpore, element potpore sastoji od čitavog iznosa državnih zajmova i iznosa zajmova pokrivenih državnim jamstvima;
 - kao četvrto, Komisija je pogriješila zaključivši da potpora nije prouzročila neopravdano narušavanje tržišnog natjecanja jer potpora dovodi do uspostave vladajućeg položaja društva Femern A/S na relevantnom tržištu, stvara višak kapaciteta i omogućuje društvu Femern A/S primjenu cijena kojima se pokrivaju troškovi. Konačno, Komisija je zanemarila činjenicu da se potpora koristi za unazađivanje pristupa tužiteljevoj luci u Njemačkoj. Komisija nije prepoznala da ti negativni učinci pretežu nad pozitivnim učincima potpore.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

⁽²⁾ Komunikacija Komisije – Kriteriji za analizu jesu li državne potpore za promicanje provedbe važnih projekata od zajedničkog europskog interesa spojive s unutarnjim tržištem (SL 2014., C 188, str. 4.)

Tužba podnesena 17. lipnja 2020. – Stena Line Scandinavia protiv Komisije

(Predmet T-391/20)

(2020/C 279/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Švedska) (zastupnik: L. Sandberg-Mørch, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 20. ožujka 2020. o državnoj potpori SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N) koju je Danska provela u korist društva Femern A/S;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 107. stavak 1. UFEU-a i članak 1. točke (d) i (e) Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589, ⁽¹⁾ time što je smatrala (i) sva državna jamstva i zajmove dodijeljene na temelju Zakona o gradnji jedinstvenom *ad hoc* potporom; i (ii) ubrizgavanje kapitala i sve državne potpore dodijeljene na temelju Zakona o planiranju smatrala drugom jedinstvenom *ad hoc* potporom, dok svaki državni zajam i državno jamstvo treba smatrati posebnom *ad hoc* mjerom koja se zasebno treba prijaviti Komisiji kada društvo Femern A/S i danska vlada dogovore uvjete svakog državnog zajma i državnog jamstva.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 107. stavak 3. točku (b) UFEU-a i Komunikaciju VPEZI, ⁽²⁾ počinivši pogreške koje se tiču prava i očite pogreške u ocjeni smatrajući potporu spojivom s unutarnjim tržištem. Taj se tužbeni razlog dijeli u četiri dijela:
 - kao prvo, tužitelj ističe da je Komisija pogriješila kad je utvrdila da je čvrsta veza u europskom interesu;
 - kao drugo, tvrdi se da je Komisija pogriješila utvrdivši da je potpora potrebna, jer potpora nema učinak poticanja i ne udovoljava zahtjevima za protučinjenični scenarij i postojanje alternativnih projekata koji su utvrđeni u Komunikaciji VPEZI. Također, Komisija je pogriješila oslonivši se u pobijanoj odluci na pogrešno nizak USP jer ga je izračunala na temelju izuzetno kratkog trajanja projekta od 40 godina koje ne odgovara stvarnom trajanju infrastrukture odnosno razdoblju tijekom kojeg će društvo Femern A/S moći gospodarski iskoristavati čvrstu vezu;
 - kao treće, tužitelj ističe da je Komisija pogriješila utvrdivši da je potpora proporcionalna jer je ona vremenski neograničena. Komisija je također počinila niz očitih pogrešaka prilikom analize nedostatka u financiranju. Komisija se pogrešno oslonila na prethodno spomenuto izuzetno kratko trajanje projekta iz čega je proizašao visok udio troškova u usporedbi s prihodima od upravljanja čvrstom vezom; Komisija je podcijenila procijenjene prihode društva Femern A/S i precijenila procijenjene troškove uključivši osobito operativne troškove u izračun nedostatka u financiranju. Konačno, Komisija je pogrešno zaključila da se element potpore sastoji od kamatne stope koju društvo Femern A/S plaća Danskoj državi dok se, zbog činjenice da niti jedan privatni operater nije želio uložiti u projekt bez značajne državne potpore, element potpore sastoji od čitavog iznosa državnih zajmova i iznosa zajmova pokrivenih državnim jamstvima.
 - kao četvrto, tvrdi se da je Komisija pogriješila zaključivši da potpora nije prouzročila neopravdano narušavanje tržišnog natjecanja jer potpora dovodi do uspostave vladajućeg položaja društva Femern A/S na relevantnom tržištu, stvara višak kapaciteta i omogućuje društvu Femern A/S primjenu cijena kojima se pokrivaju troškovi. Komisija nije prepoznala da ti negativni učinci pretežu nad pozitivnim učincima potpore.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

⁽²⁾ Komunikacija Komisije – Kriteriji za analizu jesu li državne potpore za promicanje provedbe važnih projekata od zajedničkog europskog interesa spojive s unutarnjim tržištem (SL 2014., C 188, str. 4.)

Tužba podnesena 23. lipnja 2020. – Front Polisario protiv Vijeća**(Predmet T-393/20)**

(2020/C 279/62)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (zastupnik: G. Devers, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi protiv Odluke Vijeća (EU) 2020/462 od 20. veljače 2020. o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Odbora za pridruživanje osnovanog Euromediteranskim sporazumom o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, te Kraljevine Maroka, s druge strane, u pogledu razmjene informacija s ciljem procjene učinka Sporazuma u obliku razmjene pisama o izmjeni navedenog sporazuma (SL 2020., L 99, str. 13.) tužitelj se poziva na jedan tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju pravne osnove navedene odluke zbog nezakonitosti Odluke 2019/217. Taj se tužbeni razlog dijeli na deset dijelova.

1. Prvi dio, koji se temelji na nenadležnosti Vijeća za donošenje pobijane odluke, jer Unija i Kraljevina Maroko nisu nadležne za sklapanje međunarodnog sporazuma primjenjivog na Zapadnu Saharu umjesto naroda Sahrawi koji zastupa Front Polisario.
2. Drugi dio, koji se temelji na neispunjenju obveze da se razmotri pitanje poštovanja temeljnih prava i međunarodnog humanitarnog prava, jer Vijeće nije razmotrilo to pitanje prije donošenja pobijane odluke.
3. Treći dio, koji se temelji na tome da je Vijeće povrijedilo obvezu izvršenja presuda Suda jer se u pobijanoj odluci zanemaruje obrazloženje presude od 27. veljače 2018., *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Četvrti dio, koji se temelji na povredi temeljnih načela i vrijednosti kojima se Unija vodi prilikom djelovanja na međunarodnoj sceni, jer:
 - kao prvo, Odluka 2019/217 protivno pravu naroda na poštovanje njihova nacionalnog jedinstva, nije će postojanje naroda Sahrawi jer se u njoj njihovo ime zamjenjuje izrazom „osobe za koje je Sporazum relevantan”;
 - kao drugo, protivno pravu naroda da slobodno raspolažu svojim prirodnim izvorima, Odluka 2019/217 odnosi se na sklapanje međunarodnog sporazuma kojim se organizira iskorištavanje izvora naroda Sahrawi, bez njegove suglasnosti;
 - kao treće, Odluka 2019/217 odnosi se na sklapanje međunarodnog sporazuma primjenjivog na okupiranu Zapadnu Saharu, s Kraljevinom Maroko, u okviru njezine aneksijske politike u pogledu teritorija i sustavnih povreda temeljnih prava koje održavanje te politike zahtijeva.
5. Peti dio, koji se temelji na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja jer je pobijana odluka suprotna Unijinim izjavama u kojima se opetovano potvrđuje nužnost poštovanja načela samoodređenja i relativnog učinka ugovora.

6. Šesti dio, koji se temelji na pogrešnoj primjeni načela proporcionalnosti jer, s obzirom na odvojeni i zasebni status Zapadne Sahare, nedodirljivost prava na samoodređenje i s obzirom na to da je narod Sahrawi treći subjekt, nije na Vijeću da uspostavlja vezu proporcionalnosti između navodnih prednosti za gospodarstvo tog područja koje proizlaze iz dodjele povlastica koje se odnose na nepovoljnosti kao što su široka uporaba prirodnih izvora i posebice zaliha podzemnih voda.
7. Sedmi dio, koji se temelji na povredi prava na samoodređenje, jer:
 - kao prvo, korištenjem izraza „osobe za koje je Sporazum relevantan”; Odluka 2019/217 i sporazum koji se njome sklapa niječu nacionalno jedinstvo naroda Sahrawi kao subjekta prava na samoodređenje;
 - kao drugo, time što sporazum o izmjeni koji se njome sklapa organizira izvoz prirodnih izvora u Uniju, koji se definiraju kao da su marokanskog porijekla, Odluka 2019/217 načelno niječe suverena prava naroda Sahrawi na njegove prirodne izvore i uskraćuje mu vlastita sredstva za život;
 - kao treće, što se tiče teritorijalne sastavnice prava na samoodređenje, s jedne strane, time što se na temelju Odluke 2019/217 s Kraljevinom Marokom sklapa međunarodni sporazum primjenjiv na dio Zapadne Sahare pod marokanskom okupacijom, ugrožava se pravo naroda Sahrawi na poštovanje teritorijalne cjelovitosti njegova nacionalnog teritorija jer se njome niječe zasebni i odvojeni status tog teritorija i potvrđuje njegovu nezakonitu podjelu marokanskim bermom. S druge strane, zato što se njime proizvodi iz Zapadne Sahare definiraju kao da su porijeklom iz Maroka, sporazumom sklopljenim na temelju Odluke 2019/217 krši se odvojeni i zasebni status Zapadne Sahare jer je njegov učinak skrivanje prave zemlje porijekla tih proizvoda.
8. Osmi dio, koji se temelji na povredi načela relativnog učinka sporazuma jer korištenjem izraza „osobe za koje je Sporazum relevantan”, Odluka 2019/217 i sporazum koji se njome sklapa niječu postojanje naroda Sahrawi koji zastupa Front Polisario, kao trećeg subjekta u odnosu između EU-a i Maroka i nameću mu se međunarodne obveze u odnosu na njegov nacionalni teritorij i prirodne izvore bez njegove suglasnosti.
9. Deveti dio, koji se temelji na povredi međunarodnog humanitarnog prava i međunarodnog kaznenog prava, jer:
 - kao prvo, Odluka 2019/217 odnosi se na sklapanje međunarodnog sporazuma primjenjivog na Zapadnu Saharu iako marokanske okupacijske snage nemaju *jus tractatus* u pogledu tog teritorija i zabranjeno im je iskorištavati prirodne izvore na tom području;
 - kao drugo, korištenjem izraza „osobe za koje je Sporazum relevantan”, što obuhvaća marokanske trupae razmještene na okupiranom teritoriju Zapadne Sahare, Odluka 2019/217 i sporazum koji se njome sklapa odobravaju i potvrđuju preseljenje naroda koje provodi Kraljevina Maroko teškim kršenjem članka 49. stavka 6. Četvrte ženevske konvencije i članka 8. stavka 2. točke (b) podtočke viii) Statuta međunarodnog kaznenog suda;
 - kao treće, dodjelom tarifnih pogodnosti „marokanskim” proizvodima porijeklom iz Zapadne Sahare, Odluka 2019/217 potiče marokanske trupe da se trajno rasporede na okupiranom teritoriju kako bi imale koristi od povlastica uvedenih sporazumom o izmjenama, teško kršeći spomenute odredbe.
10. Deseti dio, koji se temelji na povredi Unijinih obveza na temelju prava međunarodne odgovornosti jer se Odlukom 2019/217 na temelju koje je sklopljen sporazum s Kraljevinom Maroko koji je primjenjiv na Zapadnu Saharu potvrđuju teške povrede međunarodnog prava koje su počinile marokanske okupacijske snage protiv naroda Sahrawi i pružaju pomoć i potpora održavanju situacije nastale tim povredama.

Tužba podnesena 26. lipnja 2020. –Allergan Holdings France protiv EUIPO-a – Dermavita Company (JUVEDERM)

(Predmet T-397/20)

(2020/C 279/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francuska) (zastupnici: J. Day, *Solicitor* i T. de Haan, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Dermavita Company SARL (Beirut, Libanon)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „JUVEDERM” – žig Europske unije br. 2 196 822

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. travnja 2020. u predmetu R 877/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi točke 3. i 4. izreke Odluke u dijelu u kojem se njome odbija tužiteljeva žalba protiv opoziva njegove registracije žiga EU-a br. 2 196 822 JUVEDERM za „kožne implantate”, i naloži tužitelju snošenje vlastitih troškova;
- naloži EUIPO-u i Dermavita Company Ltd snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova, uključujući one koji su tužitelju nastali pred četvrtim žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 64. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 19. lipnja 2020. – Wuxi Suntech Power protiv Komisije

(Predmet T-403/20)

(2020/C 279/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Wuxi Suntech Power Co. Ltd (Wuxi, Kina) (zastupnici: Y. Melin i B. Vigneron, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/444 od 25. ožujka 2020. o proglašavanju nevaljanima računa koje je izdalo društvo Wuxi Suntech Power Co. Ltd, čime je prekršilo preuzetu obvezu koja je ukinuta Provedbenom uredbom (EU) 2017/1570;
- naloži snošenje troškova Komisiji i bilo kojem intervenijentu kojem bi moglo biti dopušteno poduprijeti Komisiju u tijeku postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitog pogrešci u ocjeni prilikom ocjene činjenica slučaja i povredi članka 8. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije, te članka 13. Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije, posebice njezina stavka 9., jer je smatrala da je tužitelj prekršio uvjete obveze koje su Komisija i CCCME dogovorili u ime, među ostalim, tužitelja. Tužitelj je djelovao u skladu s obvezom prijavljujući račune koji su odgovarali preprodaji koju su ostvarila društva Suntech Europe France, Suntech Power Italy Co., Srl i Suntech Power Deutschland GmbH prema prvom neovisnom klijentu u Uniji dok nije prestala povezanost s tim društvima. Tužitelj je također djelovao u skladu s obvezom pravodobno priopćivši Komisiji promjenu svojih dioničara nakon restrukturiranja koje je završilo spajanjem tužitelja s prethodno navedenim društvima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je, sve i da tužitelj jest povrijedio obvezu, *quod non*, Komisija postupala nezakonito proglašivši relevantne račune nevaljanim i naplativši carinu na njih jer su ovlasti na koje se pritom oslonila istekle i/ili bile opozvane. Tome je navodno tako jer su Provedbene uredbe (EU) br. 1238/2013 i br. 1239/2013 istekle 7. prosinca 2015. Slično tome, Provedbene uredbe (EU) 2017/367 i br. 2017/366 istekle su 3. rujna 2018.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti članka 3. stavka 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1238/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine, članka 2. stavka 2. Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/367 od 1. ožujka 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća i o prekidu ispitnog postupka djelomične privremene revizije u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1036, članka 2. stavka 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1239/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine, i članka 2. stavka 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/366 od 1. ožujka 2017. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 18. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća i o prekidu ispitnog postupka djelomične privremene revizije u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1037, na temelju kojih je Komisiji dana ovlast da proglašuje obvezne račune nevaljanim i naloži carini da naplati pristojbe na prošli uvoz koji je pušten u slobodnu prodaju.

Tužba podnesena 2. srpnja 2020. – KR protiv Komisije**(Predmet T-408/20)**

(2020/C 279/65)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* KR (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku od 25. listopada 2019. kojom se tužiteljevo dijete više ne smatra uzdržavanim djetetom u smislu članka 2. Priloga VII. Pravilniku o osoblju;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj navodi samo jedan tužbeni razlog koji se temelji na Komisijinoj povredi, s jedne strane, pojma uzdržavanog djeteta navedenog u članku 2. Priloga VII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije i, s druge strane, izmijenjenog zaključka br. 223/04 Vijeća voditeljâ administracije Europske unije.

Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – KS protiv Frontex-a**(Predmet T-409/20)**

(2020/C 279/66)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* KS (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)*Tuženik:* Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku o otkazu od 30. kolovoza 2019., kao i, ako je to potrebno, izričitu odluku o odbijanju žalbe od 23. ožujka 2020.;
- poništi odluku o odbijanju zahtjeva za pomoć i za naknadu štete od 13. veljače 2020.;
- naloži tuženiku plaćanje naknade štete na temelju izvanugovorne odgovornosti u iznosu od 250 000 eura;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi protiv odluke o otkazu njegova ugovora kao člana ugovornog osoblja tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja i povredi prava na saslušanje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi statusa „zviždača” predviđenog člankom 21.a. stavkom 3. i člankom 22. a. stavkom 3. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi postupka.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na pošteno suđenje i, preciznije, prava obrane, pretpostavke nedužnosti, obveze dužne pažnje, obveze nepristranosti, neutralnosti i objektivnosti, na neprovođenju istrage kojom bi se utvrdilo postojanje i opravdanost navedenih razloga zbog kojih je došlo do narušavanja povjerenja, na nejednakosti među osobljem.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti pružanja pomoći i brižnog postupanja, dužnosti dobre uprave i načela proporcionalnosti.

U prilog svojoj tužbi protiv odluke kojom se odbija njegov zahtjev za pomoć tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja i povredi obveze saslušanja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi statusa „zviždača” predviđenog člankom 21.a. stavkom 3. i člankom 22. a. stavkom 3. Pravilnika o osoblju.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni.

U prilog svojoj tužbi protiv odluke kojom se odbija njegov zahtjev za naknadu štete tužitelj ističe tri tužbena razloga

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 26. Pravilnika o osoblju i Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL 2018., L 295, str. 39.).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti pružanja pomoći i dobre uprave u vezi s dobrobiti na radnom mjestu i uvjetima rada svakog člana osoblja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 21.a. stavka 3. i članka 22.a. stavka 3. Pravilnika o osoblju i dužnosti pružanja pomoći, brižnog postupanja i dobre uprave.

Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – Esteves Lopes Granja protiv EUIPO-a – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWO GIN)

(Predmet T-417/20)

(2020/C 279/67)

Jezik na kojem je tužba podnesena: portugalski

Stranke

Tužitelj: Joaquim José Esteves Lopes Granja (Vila Nova de Gaia, Portugal) (zastupnik: O. Santos Costa, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (Peso da Régua, Portugal)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Unije „PORTWO GIN” – prijava za registraciju br. 16 308 462

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. travnja 2020. u predmetu R 993/2019-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i Institutu dos Vinhos do Douro e do Porto, IP snošenje troškova.

Tužbeni razlog

Povreda članka 103. stavka 2. točke (a) podtočke ii. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL 2013., L 347, str. 671. i ispravci SL 2014., L 189, str. 261., SL 2015., L 114, str. 25. i SL 2020., L 1, str. 5.).

Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – GitLab protiv EUIPO-a – GitLab (GitLab)

(Predmet T-418/20)

(2020/C 279/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: GitLab BV (Utrecht, Nizozemska) (zastupnik: A. Lorente Berges, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Gitlab OÜ (Talin, Estonija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „GitLab” – žig Europske unije br. 13 751 169

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. svibnja 2020. u predmetu R 2001/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Deutsche Kreditbank protiv SRB-a**(Predmet T-419/20)**

(2020/C 279/69)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Deutsche Kreditbank AG (Berlin, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i K. Helle, odvjetnici)*Tuženik:* Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o obračunu *ex ante* doprinosa za Jedinstveni sanacijski fond za 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilozi I. i II., odnose na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na devet tužbenih razloga, koji su u biti istovjetni ili slični prvom, drugom, trećem, četvrtom, sedmom, osmom, devetom, desetom i jedanaestom tužbenom razlogu istaknutom u predmetu T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Portigon protiv SRB-a**(Predmet T-424/20)**

(2020/C 279/70)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Portigon AG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: D. Bliesener, V. Jungkind i F. Geber, odvjetnici)*Tuženik:* Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 15. travnja 2020. o obračunu *ex ante* doprinosa za Jedinstveni sanacijski fond za 2020. (br. spisa: SRB/ESF/2020/24), u dijelu u kojem se odluka odnosi na tužitelja;

- prekine postupak u skladu s člankom 69. točkama (c) i (d) Poslovnika Općeg suda, sve dok se pravomoćno ne odluči o tužbama u predmetima T-420/17, T-413/18, T-481/19 i T-339/20 ili dok se na drugi način ne završe ti postupci;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sedam tužbenih razloga, koji su u biti istovjetni ili slični prvom, drugom, trećem, petom, šestom, sedmom i osmom tužbenom razlogu istaknutom u predmetu T-339/20, Portigon/SRB.

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Techniplan protiv Komisije

(Predmet T-426/20)

(2020/C 279/71)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Techniplan Srl (Rim, Italija) (zastupnici: R. Giuffrida i A. Bonavita, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Europska Komisija povrijedila članak 263. UFEU-a, bitnom povredom postupka propisanog za donošenje akta koji ima izravan i osoban utjecaj, u konkretnom slučaju na društvo Techniplan, ne uzimajući u obzir obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku niti pismo opomene iz članka 265. UFEU-a;
- odredi iznos koji treba platiti na ime naknade štete za svaki dan kašnjenja u izvršenju, uz naknadu troškova postupka, pristojbi i odvjetničkih nagrada.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba podnesena je protiv odluke i povezane obavijesti o dugovanju od 28. ožujka 2020., donesene protiv društva Techniplan s.r.l., kojom se tražilo plaćanje iznosa od 107 505,66 eura vezano za projekt FED/2011/261-985.

U prilog svojoj tužbi tužitelj se poziva na kršenje načela pravne sigurnosti i transparentnosti, kao i na bitnu povredu postupka. U tom pogledu tvrdi:

- da se u konačnom revizorskom izvješću koje je sastavilo jedno privatno društvo navodio niz navodnih nepravilnosti i nezaklonosti u izvršenju radova, koje je društvo tužitelj pravovremeno osporilo pozivajući se na određene ozbiljne netočnosti sadržane u tom revizorskom izvješću;
 - da je društvo tužitelj dostavilo izjave svih stručnjaka koji su bili uključeni u projekt, dane pred kongoanskim sudom, a koje potvrđuju da su bili stvarno prisutni na ranim mjestima;
 - da je društvo Techniplan redovno angažiralo i koristilo usluge stručnjaka prilikom izvršenja radova predviđenih ugovorom;
 - da je društvo tužitelj bilo isključeno iz provedbe ugovora bez ikakvog obrazloženja;
 - da su plaćanja bila blokirana bez navođenja konkretnih razloga.
-

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Max Heinr.Sutor protiv SRB-a**(Predmet T-427/20)**

(2020/C 279/72)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Max Heinr.Sutor OHG (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: A. Glos, H. Nemeček i T. Kreft, odvjetnici)

Tuženik: Jedinствeni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinствenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o *ex ante* doprinosima za Jedinствeni sanacijski fond za 2020. (br. spisa: SRB/ES/2020/24 – 1405146-2020-JB), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži SRB-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 5. stavka 1. točke (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ jer sredstva klijenata kojima je tužitelj upravljao fiducijarno nisu bila isključena iz obračuna *ex ante* doprinosa za Jedinствeni sanacijski fond za 2020.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 70. stavka 2. drugog podstavka točke (b) Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, u vezi s člankom 103. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾, jer odluka povređuje načelo proporcionalnosti, s obzirom na to da utvrđuje 200 puta veći doprinos banke na temelju puke činjenice niskorizične fiducijarne pasive koju je tužitelj iskazao u bilanci.
3. Treći tužbeni razlog: povreda načela jednakog postupanja jer odluka prema tužitelju nejednako postupuje, a da to nije objektivno opravdano, u odnosu na kreditne institucije čiji nacionalni računovodstveni standardi ne zahtijevaju iskaz fiducijarne pasive ili koje sastavljaju bilance prema IFRS-u kao i na investicijska društva koja upravljaju sredstvima klijenata.
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda članka 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) jer odluka zadire u poduzetničku slobodu, s obzirom na to da uključivanje niskorizične fiducijarne pasive u osnovicu za obračun dovodi do povećanja tužiteljeva doprinosa banke za 2020. a da takvo zadiranje nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog: povreda članka 49., u vezi s člankom 54. UFEU-a, jer odluka ograničava tužitelja u njegovoj slobodi obavljanja poslovne aktivnosti u državi članici njegova glavnog mjesta poslovanja, pri čemu je to ograničenje neproporcionalno i tužitelja diskriminira u odnosu na kreditne institucije u drugim državama članicama.
6. Šesti tužbeni razlog: povreda članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Povelje jer tužitelj nije bio saslušan prije nego što je odluku odobrilo tuženikovo predsjedništvo.
7. Sedmi tužbeni razlog: povreda članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (c) Povelje te članka 296. stavka 2. UFEU-a jer odluka ne zadovoljava zahtjeve obrazlaganja pravnih akata europskih upravnih tijela.
8. Osmi tužbeni razlog (podredno): ništavost pravnog temelja za osnovicu obračuna prema članku 14. stavku 2., u vezi s člankom 3. točkom 11. Delegirane uredbe (EU) 2015/63, zbog povrede načela jednakog postupanja jer on objektivno neopravdano nejednako postupuje prema kreditnim institucijama koje prema svojim nacionalnim računovodstvenim standardima fiducijarne obveze moraju iskazati na strani pasive u bilanci, u usporedbi s drugim kreditnim institucijama čiji nacionalni računovodstveni standardi ne zahtijevaju iskaz fiducijarnih obveza ili koje sastavljaju bilance prema IFRS-u.

9. Deveti tužbeni razlog (podredno): ništavost pravnog temelja za osnovicu obračuna prema članku 14. stavku 2., u vezi s člankom 3. točkom 11. Delegirane uredbe (EU) 2015/63, zbog povrede članka 16. Povelje jer odluka zadire u poduzetničku slobodu, a takvo zadiranje nije opravdano.
10. Deseti tužbeni razlog (podredno): ništavost pravnog temelja za osnovicu obračuna prema članku 14. stavku 2., u vezi s člankom 3. točkom 11. Delegirane uredbe (EU) 2015/63, zbog povrede članka 49., u vezi s člankom 54. UFEU-a, jer povređuje slobodu poslovnog nastana.

-
- (¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)
- (²) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)
- (³) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.)

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Deutsche Hypothekenbank protiv SRB-a

(Predmet T-428/20)

(2020/C 279/73)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deutsche Hypothekenbank AG (Hannover, Njemačka) (zastupnici: D. Flore i J. Seitz, odvjetnici)

Tuženik: Jedinštveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 15. travnja 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući pripadajući Prilog, o obračunu *ex ante* doprinosa za Jedinštveni sanacijski fond za 2020. i detalje obračuna, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje
 - Tuženik tužitelja nije saslušao prije donošenja pobijane odluke i time je povrijedio članak 41. stavak 1. i članak 41. stavak 2. točku (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).
2. Drugi tužbeni razlog: povreda postupovnih odredbi
 - Pobijana odluka donesena je uz povredu općih postupovnih odredbi, koje proizlaze iz članka 41. Povelje, članka 298. UFEU-a, općih pravnih načela i tuženikova unutarnjeg pravilnika.

3. Treći tužbeni razlog: manjkavo obrazloženje pobijane odluke
 - Pobijana odluka ne sadržava dovoljno obrazloženje; obrazloženje se ne odnosi na pojedinačni slučaj, a nedostaje i opis relevantnih razloga u okviru proporcionalnosti i diskrecijske ocjene.
 - Usto obračun godišnjeg doprinosa nije razumljiv.
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda temeljnog prava na djelotvornu pravnu zaštitu (članak 47. stavak 1. Povelje) zbog nemogućnosti preispitivanja pobijane odluke
 - Manjkavo obrazloženje pobijane odluke tužitelju znatno otežava sudsko preispitivanje.
 - Tuženik je pritom osobito povrijedio načelo kontradiktornog postupka, prema kojem sudionici moraju moći kontradiktorno raspraviti kako činjenične tako i pravne okolnosti koje su odlučujuće za ishod postupka.
5. Peti tužbeni razlog: primjena pokazatelja IPS (Institutional Protection Scheme) iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ povređuje nadređeno pravo
 - Komisija prilikom donošenja Delegirane Uredbe (EU) 2015/63 kao delegiranog akta u smislu članka 290. UFEU-a nema diskrecijsku ovlast koja bi rezultirala ograničenim sudskim nadzorom. Isto vrijedi za tuženikovu primjenu Delegirane uredbe (EU) 2015/63.
 - Prilikom primjene pokazatelja IPS zanemareno je značenje tužiteljeva članstva u institucionalnom sustavu zaštite grupe štedionica.
 - U skladu s člankom 6. stavkom 5. drugom rečenicom Delegirane uredbe (EU) 2015/63, tuženik je trebao uzeti u obzir malu vjerojatnost sanacije dotične institucije i time i primjene Jedinog sanacijskog fonda te poštovati načelo proporcionalnosti.
6. Šesti tužbeni razlog: uzimanje u obzir derivativnih ukupnih rizika u okviru pokazatelja rizika „aktivnosti trgovanja, izvanbilančne izloženosti, izvedenice, složenost i mogućnost sanacije” povređuje nadređeno pravo
 - Tuženik je u skladu sa zahtjevom orijentacije na profil rizika prilikom uzimanja u obzir derivativnog ukupnog rizika u okviru članka 6. stavka 5. prve rečenice točke (a) i članak 7. stavka 4. prve rečenice točke (a) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 trebao uzeti u obzir da su u tužiteljevu slučaju svi derivati dio netrgovinske imovine i služu isključivo u zaštitne svrhe.
7. Sedmi tužbeni razlog: primjena multiplikatora za prilagodbu riziku povređuje nadređeno pravo
 - Tuženik je prilikom utvrđivanja multiplikatora za prilagodbu riziku trebao uzeti u obzir tužiteljev niskorizičan poslovni model kao hipotekarne banke bez djelatnosti u vezi s knjigom trgovanja i njegovu malu vjerojatnost stečaja u skladu sa zahtjevom orijentacije za profil rizika i načelom poduzetničke slobode iz članka 16. Povelje.
8. Osmi tužbeni razlog (podredno): članak 7. stavak 4. druga rečenica Delegirane uredbe (EU) 2015/63 povređuje nadređeno pravo
 - Budući da članak 7. stavak 4. druga rečenica Delegirane uredbe (EU) 2015/63 predviđa relativizaciju pokazatelja IPS, ta odredba povređuje opće načelo jednakosti iz članka 20. Povelje i načelo proporcionalnosti jer se može različito postupati s institucijama koje podliježu istoj institucionalnoj zaštiti i stoga imaju istu vjerojatnost stečaja.
9. Deveti tužbeni razlog: povreda nadređenog prava definicijom „međubankovni depoziti” iz Priloga I. koraka 1. Delegirane uredbe (EU) 2015/63
 - Definicija „međubankovni depoziti” predviđena Prilogom I. korakom 1. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 nezakonita je jer rizično neutralni vrijednosni papiri, poput nominalnih hipotekarnih naslova, ulaze u izračun pokazatelja rizika „međubankovni krediti i depoziti” i na taj način povećavaju rizik.

10. Deseti tužbeni razlog: povreda nadređenog prava klasifikacijom utvrđenom u Prilogu I. koraku 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/63

— Klasifikacija utvrđena u Prilogu I. koraku 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 nezakonita je jer mali broj klasa i jednak broj institucija po klasi ne omogućuju da se dovoljno diferencirano uzme u obzir profil rizika dotične institucije, poput tužitelja.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak 2017., L 156, str. 38.)

Tužba podnesena 8. srpnja 2020. – Sedus Stoll protiv EUIPO-a – Kappes (Sedus ergo+)

(Predmet T-429/20)

(2020/C 279/74)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Sedus Stoll AG (Dogern, Njemačka) (zastupnici: M. Goldmann i J. Thomsen, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Wolfgang Kappes (Bochum, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije Sedus ergo+ – prijava za registraciju br. 144 074 98

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. ožujka 2020. u predmetu R 1303/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije žalbu protiv odluke Odjela za prigovore u predmetu br. B 2 618 984 i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka pred Općim sudom Europske unije i eventualnom intervenijentu (Wolfgangu Kappesu) naloži snošenje troškova žalbenog postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 9. srpnja 2020. – KV protiv Komisije

(Predmet T-430/20)

(2020/C 279/75)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: KV (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi sljedeće odluke:

- odluku od 23. svibnja 2019., kojom je on isključen iz natječaja EPSO/AD/371/19 zbog nedostatka profesionalnog iskustva;
- odluku od 19. rujna 2019., kojom je odbijen zahtjev za preispitivanje isključenja iz natječaja EPSO/AD/371/19;
- odluku tijela za imenovanje od 31. ožujka 2020., kojom je odbijena upravna žalba podnesena na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju.

Također se zahtijeva da se Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, s obzirom na to da tužiteljevo profesionalno iskustvo u području komunikacija u trajanju od tri godine nije uzeto u obzir.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obavijesti o otvorenom natječaju, s obzirom na to da je povjerenstvo za odabir utvrdilo kriterije ocjene kandidata koji nisu bili u skladu s obavijesti, time što je osobito tražilo posebno iskustvo u području komunikacija.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakosti, s obzirom na to da povjerenstvo za odabir, time što je ocjenjivalo kandidate na temelju kriterija koji se razlikuju od onih koji su utvrđeni u obavijesti, nije osiguralo poštovanje objektivnosti i nepristranosti ispitivanja profesionalnog iskustva kandidata.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja, s obzirom na to da EPSO nije objasnio u odnosu na činjenice zašto tužiteljevo iskustvo ne udovoljava kriterijima utvrđenima u otvorenom natječaju.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakosti stranaka u postupku, s obzirom na to da, time što nije dao odgovarajuće obrazloženje, EPSO nije omogućio tužitelju da dostatno objasni vlastite prigovore od trenutka podnošenja žalbe.

Tužba podnesena 9. srpnja 2020. – UniCredit Bank protiv SRB-a

(Predmet T-431/20)

(2020/C 279/76)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: UniCredit Bank AG (München, Njemačka) (zastupnici: F. Schäfer, H. Großerichter i F. Kruis, odvjetnici)

Tuženik: Jedinštveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinštvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o obračunu *ex ante* doprinosa za Jedinštveni sanacijski fond za 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- naloži Jedinštvenom sanacijskom odboru snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: bitna povreda postupka i povreda prava na dobru upravu jer pobijana odluka i njezini Prilozi I. i II. ne sadržavaju dovoljno obrazloženje na temelju članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).
2. Drugi tužbeni razlog: bitna povreda postupka i povreda prava na dobru upravu iz članka 41. stavka 2. točke (a) Povelje jer tužitelj nije bio saslušan prije donošenja pobijane odluke, koja sadržava za njega nepovoljnu pojedinačnu mjeru.
3. Treći tužbeni razlog: povreda prava na djelotvoran pravni lijek iz članka 47. stavka 1. Povelje jer je sadržajnu pravilnost odluke praktički nemoguće podvrgnuti djelotvornom sudskom nadzoru.

Tužba podnesena 6. srpnja 2020. – KY protiv Suda Europske unije**(Predmet T-433/20)**

(2020/C 279/77)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: KY (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Sud Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi prešutnu odluku od 17. rujna 2019., potvrđenu izričitom odlukom od 10. listopada 2019., o odbijanju zahtjeva za povrat nepriznatog dijela mirovinskih prava koja je tužitelj stekao prije stupanja u službu, a koji je prenesen u mirovinski sustav Europske unije;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti brižnog postupanja. Tužitelj s tim u svezi tvrdi da, u skladu sa svojom dužnošću brižnog postupanja, institucija Unije ima obvezu obavijestiti dužnosnika ne samo o pravilu o minimalnim troškovima života i njegovom utjecaju na izračun mirovine, nego i o mogućnosti odgode prijenosa njegovih mirovinskih prava do ostvarivanja njegovih stvarnih mirovinskih prava.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na stjecanju bez osnove. Tužitelj smatra da odbijanje povrata dijela nacionalnih mirovinskih prava prenesenih u sustav Unije, koji se ne uzimaju u obzir pri izračunu mirovinskih prava, može dovesti do neopravdanog prisvajanja i, prema tome, stjecanja bez osnove u korist Unije, kao i do neopravdanog osiromašenja dotičnog dužnosnika.
-

Tužba podnesena 10. srpnja 2020. – Sedus Stoll protiv EUIPO-a – Kappes (Sedus ergo+)**(Predmet T-436/20)**

(2020/C 279/78)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Sedus Stoll AG (Dogern, Njemačka) (zastupnici: M. Goldmann i J. Thomsen, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Wolfgang Kappes (Bochum, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* prijava verbalnog žiga Europske unije Sedus ergo+ – prijava za registraciju br. 15 958 374*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. ožujka 2020. u predmetu R 2194/2018-1**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- odbije žalbu protiv odluke Odjela za prigovore u predmetu br. B 2 863 929 i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka pred Općim sudom Europske unije i eventualnom intervenijentu (Wolfgangu Kappesu) naloži snošenje troškova žalbenog postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. srpnja 2020. – Ultrasun protiv EUIPO-a (ULTRASUN)**(Predmet T-437/20)**

(2020/C 279/79)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Ultrasun AG (Zürich, Švicarska) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* prijava verbalnog žiga Europske unije ULTRASUN – prijava za registraciju br. 17 898 794*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. travnja 2020. u predmetu R 1453/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, uključujući tužiteljeve troškove u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. srpnja 2020. – Tempora protiv Parlamenta**(Predmet T-450/20)**

(2020/C 279/80)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Tempora (Forest, Belgija) (zastupnici: A. Delvaux i R. Simar, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu za poništenje dopuštenom;
- poništi odluku od nepoznatog datuma kojom je Europski parlament odlučio dodijeliti ugovor društvu SPRL IMAGINA EU;
- naložiti Europskom parlamentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi protiv odluke o dodjeli ugovora u okviru javne nabave pod oznakom COMM/AWD/2019/421 drugom ponuditelju, tužitelj se poziva na dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 15.2 dokumentacije za nadmetanje, dužnosti brižljivog i detaljnog postupanja, načela jednakosti, tržišnog natjecanja i transparentnosti, članka 170. stavka 1 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.). (u daljnjem tekstu: Uredba 2018/1046). Tužitelj u tom pogledu smatra da mu je Parlament trebao dodijeliti ugovor jer društvo SPRL IMAGINA EU nije dovoljno gospodarski i financijski sposobno da bi bilo odabrano.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi točke 23. Priloga I. Uredbi 2018/1046 i članka 16. dokumentacije za nadmetanje, načela jednakosti, tržišnog natjecanja i transparentnosti te dužnosti brižljivog i detaljnog postupanja. Tužitelj ističe da su cijene koje je društvo SPRL IMAGINA EU podnijelo u svojoj ponudi neuobičajeno niske i ne mogu se prihvatiti.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)



Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR